

Preko Pariza , Normandije in Bretanije - 2013

Letos sva zb AD naredila že kar precej km, a sva vseeno načrtovala še to, precej dolgo turo. Sam sem bil že dvakrat v Parizu, a sem želel, da ga vidi, spozna in občuti še moja soproga. Meni je pa Pariz že od nekdaj najlepše mesto na svetu – kakor za koga, kajne?

Pot sva načrtala že v pozni jeseni lansko leto, ko je bolj mrtva sezona za AD-arje. Čez zimski čas, ko imava največ prostega časa, pač načrtujeva vse predvidene poti za v prihodnje. Tudi za to pot sva si seveda pomagala z vsemi podatki iz raznih potopisov. Zahvaljujeva se zanje vsem, ki jih tu ne bova posamezno omenjala. Tudi stric Google in razni podatki od vsepovsod so nama prišli prav. Nisva sicer odkrivala tople vode, če je že pritekla iz pipe. No, nekaj malega že.

Pot sva prilagodila tudi najinim potrebam in zanimivostim, po najini duši. Najprej Pariz, nato pa normandijska obala z njeno zgodovino iz druge svetovne vojne. V nadaljevanju pa še okoli Bretanije in nazaj proti domu. Namen sva imela obiskati tudi najina bretanska prijatelja v Trebeurdu, kar sva seveda tudi storila.

Za Pariz sva uporabila turistični vodnik za popotnike – **Naj 10 Pariz**, kjer je napisano in naslikano praktično vse, kar pomeni in nudi sam Pariz, vključno z okolico. Priporočava. Tudi nama je odlično služil za potepanje po njem.

Potovanje sva načrtovala v posezoni za cca. 14 dni, ko so avtokampi (ACSI kartica) cenovno ugodni in ko v tem predelu Evrope - Francije ne bo več prevelike turistične gneče. Ker nama je bilo poznano, da v tem delu sveta vreme ni najbolj naklonjeno, sva se tudi pripravila tako. Več toplejših in bolj ali manj nepremočljivih oblačil ter obutve, kot sicer. Bolje voziti preveč, kot premalo ali od viška glava ne boli.

No, vse se je začelo in tudi končalo popolnoma drugače. Vse dni sva imela res lepo vreme. Sončno s posameznimi oblaki. Toplo, tu in tam malce vetrovno. Zgodnejša jutra so bila ob obalah meglena. Ponoči temperature niso pre nizko padle. Od zjutraj pa do večera sva bila v letni opremi – kratke hlače in majice z kratkimi rokavi. Zares čudno. Celo domačini so skomigali z rameni. Niso navajeni takega vremena v tem letnem času in posebno ne v mesecu septembru. Pravijo: **Če se sonce pokaže za oblaki je to možno in pričakovano, če pa se pokaže pred oblaki, pa je to absolutno nemogoče !!**

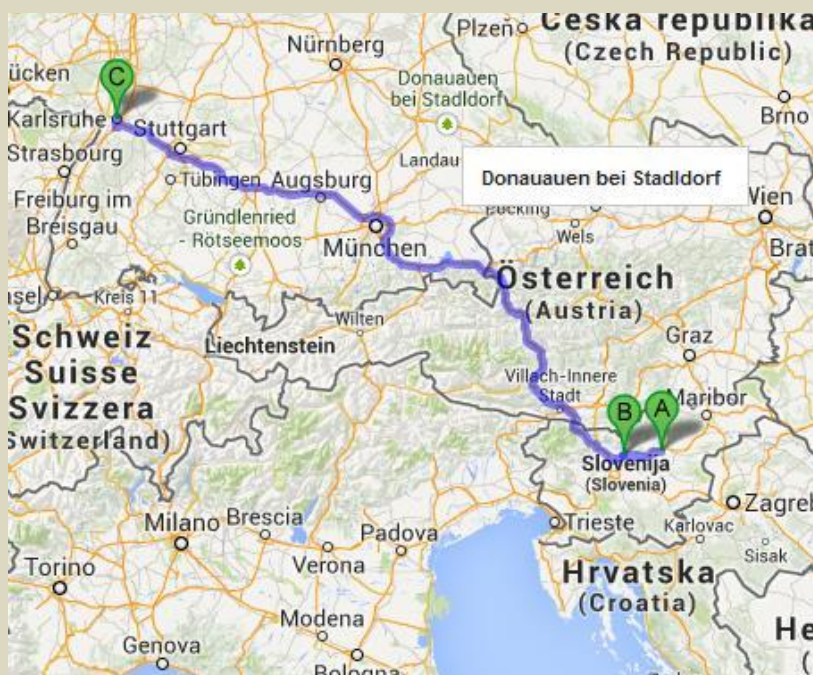
Pot sva, kot rečeno načrtovala z **odhodom na petek, 30. avgusta 2013**. Odpeljala sva ob 7. uri zjutraj. Pes Enik, ki je že navajen najinih popotovanj, je na začetku spet čudno gledal, a se je kmalu sprijaznil z vsem skupaj. Ni mu tudi drugega kazalo. Saj je bil navsezadnje z nama.

1. dan petek 30.08.2013 skupaj 777 km od doma do Karlsruhe

Pot naj bi tekla preko Avstrije in Nemčije, vse po avtocestah, da bi čim prej prišla v osrčje Francije, do Pariza. Za pot po Franciji sva predvidela pot le po ne plačljivih cestah. V Nemčiji so ceste brezplačne. Avstrijski desetdnevni vinjeti pa sem že pred potovanjem kupil na AMZS – tudi že za načrtovani povratek – skupaj 16,30 €. Prvotno sva želela povratek delati preko Švice, a sva se premislila. Švica bo sama prišla na vrsto enkrat v prihodnje – je že načrtovana.

Iz Sp. Savinjske doline, od doma preko Tržiča, kjer sem dotočil »slovensko« nafto (mimogrede-cena 1,389 €, nazaj grede, že dražje 1,406 €), sva skozi ljubeljski tunel prispela na Koroško in se po njeni prelepi dolini, po lokalnih vaških cestah premaknila proti Villachu-Beljaku. Tu sva se priključila na avtocesto za smer Salzburg-München. Za avstrijski tunel pri St. Michael sva plačala 10 €.

Z nekaj postanki sva prevozila pot preko Avstrije in Nemčije, vse do mesta **Karlsruhe**, kjer sva v **AK Azur Cp.Park** na **N 49.0078** , **E 8.483064**, (**ACSI kartica** po 26. avgustu za **16 €**) tudi prvič prenočila. Kdor bere najine potopise ve, da prenočujeva izključno v avtokampih. Ne sprašujte zakaj. Kakor komu pač paše.

1. dan

2. dan sobota 31.08.2013 **Karlsruhe, Rastatt, Wintersdorf čez nemško francosko mejo do Roppenheim, Oberhoffen- s-Modern, Bischwiller, Bouxwiler, Phalsbourg, Sarrebourg ter dalje nad Nancy in preko Vitry in Sezanne do SZ predela Pariza**
skupaj 560 km

Zjutraj po jutranjem obredu – toaleta, sprehod s psom, kavica in zajtrk ter priprava na pot – sva krenila iz Karlsruhe južno proti **Rastattu** (dotočila nafto po 1,489 €) in pri **Wintersdorfu** preko mostu čez Ren prešla v Francijo. Navigacijo sva nastavila na izogibanje avtocestam in plačljivim cestam. V Nemčiji so namreč vse ceste brezplačne. Francoske cestnine pa znano niso poceni. Zato sva se po najini »pepci« lepo vozila po nešteti krajih francoske prečudovite pokrajine. Vse ceste so dobre in hitro prevozne, le skozi kraje so pač hitrostne omejitve. Povprečno sva tu čez vozila okoli 85 do 95 km/h kar je tudi najina potovalna navada. Že doma sva se odločila, da nama je cilj ogled Pariza in normandijskih in bretanskih znamenitosti in posebnosti. Vse drugo bo počakalo za naslednje izzive, ki bodo v prihodnje prišli na vrsto. Če bi hotela med potjo ogledovati vse ponujeno, bi imela premalo časa, kljub upokojskemu stažu. Francija je le prevelika, da bi jo lahko z eno ali dvema žlicama kar preprosto »pojedel«. Vse ob svojem času, postopoma in takrat temeljiteje.

Ko sva se vozila skozi staro in zanimivo mesto **Vitry**, sva se ustavila na glavnem trgu. Parkirala sva kar tam ob robu s cveticami bogatega trga, na **parkingu N 48.725935** , **E 4.586024** in si ga ogledala. Na njem je poleg lepega vodnjaka z vodometom tudi prekrasna katedrala Notre Dame.

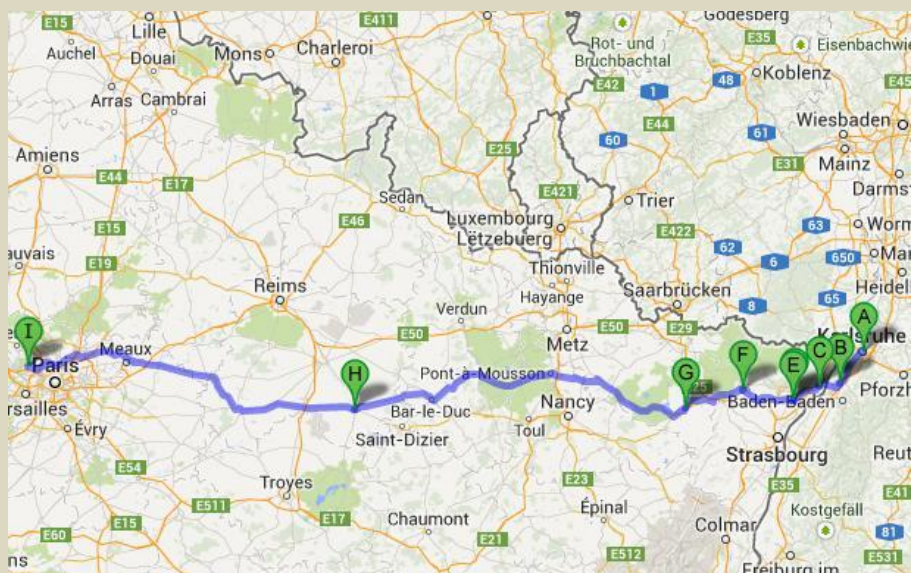

Katedrala Notre Dame v mestu Vitry

Nadaljevala sva preko **Sezanne** in z jugovzhodne strani prišla v pariški cestni objem. Ker je bila za prihod v Pariz že prej načrtovana prometno bolj prazna sobota, nisva imela nikakršnega problema obvoziti cestne obroče in prevoziti vpadnice. Eiffel s svojo mogočnostjo je že na daleč dražil poglede. Mimogrede sem se spomnil na moja predhodna obiska tega prečudovitega mesta – Pariza.

Za prenočevanje sva izbrala avtokamp v predelu **Maisons Laffitte**, v SZ predelu **Pariza**. Imenuje se **International Maisons Laffitte** na N 48.939730 , E 2.145902, ACSI kartica 16 €. Za dve nočitvi sva plačala **34,20 €** s takso in prijavo vred. V potopisih sva videla, da so vsi prespali v kampu Bois Boulogne, ki je lokacijsko res bliže centru mesta. Kljub vsem pa je potrebna podobna logistika prevozov do znamenitosti. Ta kamp tudi nima ACSI verifikacije.

Prav zaradi zvedavosti sva se tudi odločila za ta kamp. Morava priznati, da nama je v celoti odgovarjal. Zadovoljna sva bila. O kvaliteti francoskih kampov ne bova izgubljala besed. Vse je tako, kot je treba, na nivoju. Prespala sva v miru in tako spočita pričakala prvo pariško jutro.

2. dan

3. dan nedelja 01.09.2013
skupaj 0 km

celodnevno potepanje po Parizu

Nedelja za **ogled Pariza** nama je ustrezala, zato sva jo tako tudi načrtovala. Vreme zjutraj kot naročeno. Vseeno imava v nahrbtniku vedno kak dežnik, pelerino. Psi Enika puščava raje v AD, malo za varovanje, malo zaradi najine pešadijske rutine. Tudi po prevoznih sredstvih bi bil verjetno večji problem. Poleg tega pa bi tako Enik, kot midva veliko bolj trpeli med potepanjem. Tako je v hladu in v miru počakal najino **prvo vrnitev nazaj v AD okoli 16. ure**.

Odšla sva ob **9. uri**. Najprej **10 minut peš do železniške postaje RER** vlakov v tem predelu mesta Maisons Laffitte, kjer sva prejšnji večer že nabavila **dnevni karti (po 10,85 €)**, veljavni tako za RER, Metro ali Bus. Priporočava nakup dnevnih kart, saj z nakupov posameznih kart in event. dvemi ali tremi prestopi zapravite več. Prvotno sva sicer načrtovala, da si ogledava znamenitosti Pariza predvsem z javnimi prevozi v dveh dneh.

Pregled transportnih poti preko Pariza je pokazal, da sva na **rdeči A liniji** počakala zelo pogoste vlake iz smeri začetne postaje **Poissy do Marne La Vallee**. Ta linija pelje tudi do **Disneylanda**. Na postaji si vzemite plan RER in Metro linij, ki ga je nujno imeti vseskozi pri sebi. Tudi podroben zemljevid vsaj ožjega dela Pariza je obvezna popotniška oprema. Seveda, zapomnite si nekaj glavnih točk v mestu in naslov kampa. Po dobri **20. minutah vožnje z RER** sva izstopila na peti **postaji Charles de Gaulle- Etoile**, ki je že v središču »dogajanja«. L'Etoile pomeni namreč zvezdo, ki ponazarja 12 vpadnic- avenij do Slavoloka zmage. Takoj ko sva izstopila z vlaka, sva tako rekoč na **Place de Charles de Gaulle** »butnila«v **Slavolok zmage ali Arc de Triomphe**. Zares mogočen objekt, v reliefnih umetnijah posvečen Napoleonovim številnim zmagam. Visok je kar 50 m. Dela zanj so se začela leta 1806. Zaradi Napoleonovega poraza, izgube oblasti, je bil gotov šele 1836, to je 15 let po njegovi smrti na otoku St. Helena. Pri Slavoloku je tudi grob neznanemu junaku iz 1. sv. vojne, muzej zgodovine njegove postavitve, cel kup kiparskih umetnij, ki so pomensko predstavljene na njem.

Slavolok zmage - Arc de Triomphe

Eden izmed reliefnih detajlov

Po krožnem ogledu Slavoloka sva se odločila, da zaradi najine navade pešačenja to tudi tukaj postoriva. Največ vidiva in kar hitro gre vse skupaj. Tudi noge in zdravje nama še služita. Čakanje in prestopanje iz metroja na metro ali avtobus, vlak je le preveč zamudno, posebno še, če se človek še »lovi« na sistemih javnega prevoza. Za to pa je potreben čas in potrpljenje. Tudi vse največje pariške znamenitosti se k sreči kar vrstijo ena za drugo. Zato je po najini presoji peš ogled sila primeren, le če

noge to dopuščajo. Razdalje so vseeno kar dolge. Čas hitro mineva, saj je zanimivosti med hojo praktično na vsakem koraku ogromno.

Mesto s svojo prostornostjo in veličino, s svojimi širokimi avenijami, bulevarji in parki preprosto diha. Nobene utesnjenosti ni čutiti. Nasprotno, počutiš se lahko kot svoboden ptič, ki prosto leta z enega na drugo drevo.

Z natančnim zemljevidom v roki sva se od Slavoloka zmage zato kar peš odpravila naprej po aveniji **Avenue des Champs Elysees** proti Elizejskim poljanam - **Champs Elysees**. Ta prestižna četrt Pariza, kjer so najboljši hoteli s 5 zvezdicami, ambasade, predstavništva in konzulati, pa tudi predsednik Francije, poteka od trga **Place de Charles de Gaulle** vse do trga **Place de la Concorde**. Razkošne, tudi s parki in vodnjaki bogate poljane sproščajo in ti dajo misliti, kako veliko in mogočno je vse to. Tu je tudi pravo mesto za sprehode in druženje.

Avenue des Champs Elysees

Velika palača - Grand Palais

Mala palača - Petit Palais

Most Aleksandra III - Pont Alexandre III

Od velikega **rondoja Champs Elysees** s 6 zvezdastimi priključki naprej kmalu na desni zagledamo Veliko palačo - **Grand Palais** in nasproti še Malo palačo - **Petit Palais**. Obe palači sta izredni, arhitektonsko in umetniško bogati mojstrovini. Seveda, njuna pomembnost je tudi v vsebini dogajanj v njih. Velika palača je bila zgrajena 1900 leta za pariško svetovno razstavo. Njena steklena streha je vidna od vsepovsod. Nič manj niso vpadljivi čudoviti kiparski izdelki bronastih konjev in kočij. V njej se odvijajo raznečasne razstave. Mala palača nasproti, čez **Churchillovo avenijo** gosti razne vrste muzejev. Tam je tudi spominski **kip Winston Churchill**. Do obeh palač se na bregove **reke Seine** naslanja most **Pont Alexandre III** (po Aleksandru Ruskemu, ki je položil temeljni kamen leta 1900). Most je okrašen z ruskimi in francoskimi grbi in služi kot povezava med četrtjo **Champs**

Elysees in četrto Invalides, na drugi strani Siene. Gledano po Avenue Champs Elysees v smeri najine poti, na levi strani bolj v notranjosti stoji velika palača **Palais de l'Elysee**.

Eiffel iz mostu Alaksandra III

Churchillov spomenik

Place de la Concorde - vodnjak

Obelisk na Place de la Concorde

Prispela sva na velik, osmero kotni trg **Place de la Concorde**, ki je praktično nadaljevanje Champs Elysees. Na tem trgu so v njegovi zgodovini usmrtili pod giljotino tudi kralja Ludvika XVI, Marijo Antonaeto in druge. Kasneje so trg v imenu sprave preimenovali v sedanji Place de la Concorde. Krasi ga osrednji obelisk s hieroglifi iz 3300 let starega templja v Luksorju, ki so ga Franciji podarili Egipčani. Visok je 23 m. Dodali so mu dva vodnjaka in osem kipov. Trg se v nadaljevanju kar prevesi v čudovit park - **Jardin des Tuileries**. Takoj na začetku levo stoji galerija **Jeu de Paume**, desno pa **Musee L'Orangerie**. Na ogled je tudi nekaj kipov **Aristida Maillola**.

Na koncu parka, kjer vodnih motivov in cvetličnih kulis nikoli ne zmanjka, pa je že predzverje samega **Louvra**, ki ga začinja **Slavolok- Arc Triomphe du Carrousel**. Tega je Napoleon dal zgraditi leta 1808.

Arc Triomphe du Carrousel pred Louvrom

Levo od njega je muzej dekorativne umetnosti - **Musee des Arts Decoratifs**. Levo čez Rue de Rivoli leži tudi Kraljeva palača - **Palais Royal**, kjer so danes samo še državni uradi.

Prihod pred Louvre

Steklena piramida pred Louvrom

Musee du Louvre oz. kar **Louvre** je nekaj posebnega. Zanj si je treba vzeti najmanj dan časa, da ga malce okusimo. Je pač največji muzej na svetu. Tudi čakalne vrste za vstopnice niso nikoli kratke. Poleg nešteti (okoli 350.000) umetnin in predmetov neprecenljive vrednosti hrani v svoji notranjosti tudi slovito **Leonardovo sliko Mone Lise**. Tu notri so tudi umetnije Miloška Venera, Marlyjska konja, Splav Meduze, Sužnja, Čipkarica in druge. Sam vhod v Louvre krasi steklena piramida, delo I.M.Pei. Midva se za notranji ogled nisva odločila.

Kljub nedelji, je bilo glavno mesto Francije polno turistov. Poševnookih pač nikjer ne manjka. Cele trume so se zgrinjale po njem. Pešačila sva dalje, brez bolečin v nogah. Okoli področja Louvra je nekaj parkov in prelepih starih stavb s francoskim umetniškim navdihom. Vsaka stavba je zase prava umetnija.

Na Sieni, na desni strani poti se prične oblikovati prvi, večji otok **Ile de la Cite** z mogočno sodno palačo - **Palaise Justice** in nekdanjimi zapori do leta 1914, imenovanimi **Conciergerie**. Tu stoji tudi čudovita gotska stvaritev **St. Chapelle**, ki jo je dal zgraditi Ludvik IX in velja za eno najlepših cerkva v Parizu. Na tem otočku stoji tudi slovita, mogočna **pariška katedrala Notre Dame**. Malce naprej namreč je še en otok **Ile St. Louis**.

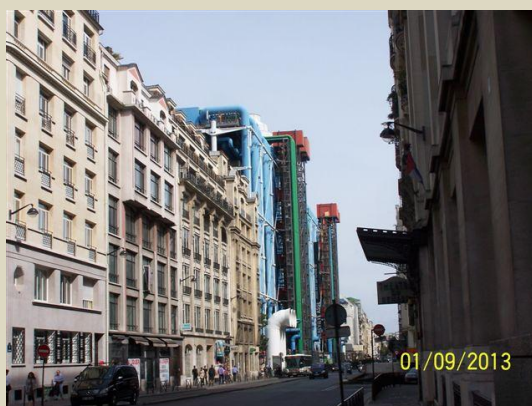

Conciergerie – bivši zapori

Drugi breg Seine preko otoka Ile de la Cite povezuje več mostov. Pomembnejši je **Pont Neuf** – Novi most, ki pa je v resnici najstarejši pariški most iz leta 1607. Takrat je Henrik IV. na svojem konju galopiral preko njega. Bronasti konjeniški kip kralja so po namerni stalitvi ponovno postavili 1818. Od Louvra sva se najprej sprehodila še mimo mogočnega **Hotel de Ville** (pariški magistrat), do bližnjega impozantnega **Centre Georges Pompidou**. Po pravici povedano, za moje pojme, je center neposrečena arhitektura za to lepo staro mesto. No, umetnost pač ne pozna meja. Prepričali pa me ne bodo.

Hotel de Ville

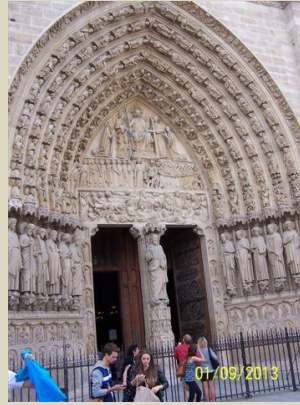

Centre Georges Pompidou

Odločila sva se, da kreneva po otoku **Ile de la Cite**, da si ogledava tudi **katedralo Notre Dame**. Vse okoli katedrale je pripravljeno na letošnjo 850. obletnico katedrale N.D. Papež Aleksander III. je namreč leta 1163 položil temeljni kamen zanjo. Gradili so jo 170 let. Med revolucijo je bila skoraj porušena. V drugi polovici 19. stoletja je bila restavrirana, za kar ima ogromno zaslug prav francoski pisatelj Victor Hugo. Kdo morda ni prebral Hugojevega Notredamskega zvonarja iz leta 1831 ali si ogledal film o grbavemu zvonarju Quasimodu in njegovi ljubezni ciganki Esmeraldi? N.D. je dolga okoli 130 m, z visoko glavno ladjo. Ob strani sta še dve ladji. V katedrali so največje francoske orgle. V sredini je dodan 90 m visok koničasti stolp. Vhod je veličasten, z čudovitim Marijinim portalom na levi. Dva znamenita zvonika dajeta simboliko vsem podobnim katedralam na svetu. V njej je bilo ponovno sojenje Ivani Orleanski, pa kronanje cesarja Napoleona leta 1804. Pod prireditvenim prostorom na trgu je na ogled odkrita arheološka kript – **Crypte Archeologique**, kjer so vidni ostanki starega Pariza iz galsko-rimskega obdobja, ki so jih slučajno odkrili leta 1965 med izgradnjo podzemne garaže na trgu pred katedralo.

Katedrala Notre Dame v Parizu

Vhodni portal v Notre Dame

Notre Dame

Crypte Archeologique

Pogled na pariško reko Sieno

Pont des Arts s ključavnicami ljubezni

Preko mostu sva prečkala Seino in po njenem drugem bregu pričela povratek nazaj, proti Eifflovemu stolpu. Ob sprehajanju ob reki Seini ni nikoli dolgčas. Vedno se kaj dogaja. Po njej plujejo rečne turistične ladje z vso oskrbo. Plovba je silno romantična. Ob poti proti Eifflu je zanimiv most **Pont des Arts**, kjer so varovalne ograje turistom postale mesto za zaklepanje ljubezni. Pomemben je **Musee d'Orsay** s svojim značilnim pročeljem. Tu je bila nekoč železniška postaja. V njem je sedaj svetovno znani muzej umetnosti. Skriva številne umetniške stvaritve, med njimi tudi zbirko impresionistov, post impresionistov, naturalistov, Rodinova kiparska dela in še mnogo drugega.

Muzej – Musée d'Orsay

Pred vhodom v Muzej Orsay

V nadaljevanju poti je ob poti **Assemblée Nationale – Bourbonska palača** in mogočni **Hotel des Invalides**, kjer je tudi vojaški muzej – **Musée de L'Armée**. Hotel des Invalides je bil prvotno zgrajen za ranjene vojake koncem 17. stoletja. V njem je tudi grobnica največjega vojščaka in nekdanjega cesarja **Napoleona Bonaparte**, ki počiva tik pod zlato osrednjo kupolo cerkve. Visoka je 107 m in njena zlata kupola se sveti daleč naokoli. V stavbi je še nekaj muzejev. Pred Hotel des Invalides je ogromen namenski park. Zraven te mogočne stavbe je tudi **Rodinov muzej** in **vojaška šola - Ecole Militaire**.

Napoleon Bonaparte

Hotel des Invalides

Zlata kupola na Hotel des Invalides

Eiffel stolp se vidi od vsepovsod

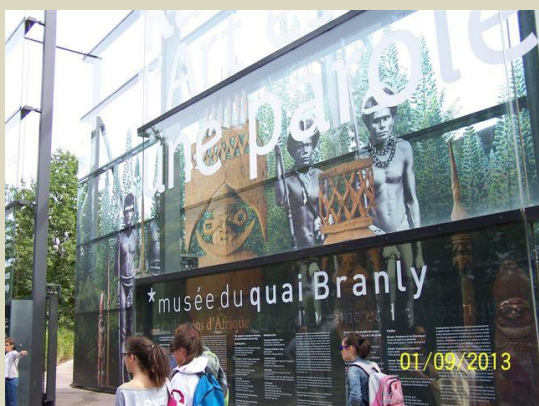
Spomin na tragično smrt princese Diane

Eiffel preko Siene

Od Hotel des Invalides sva prišla do mostu **Pont de L'Alma**. Prečkala sva ga na drugo stran Siene, da bi si ogledala **spominsko obeležje ob tragični smrti princese Diane v Parizu, 31. avgusta leta 1997**. Spominsko obeležje se imenuje **Flamme de la Liberté**. Princesa Diane je v podvozu pri tem mostu, še v vedno nepojasnjenih okoliščinah izgubila življenje v prometni nesreči.

Na poti do Eiffla sva šla še mimo muzeja **Musee du quai Branly** ali tudi drugače **Musee des Arts Premiers**.

Musee du quai Branly

Kdo ga ne bi oprepoznal

No, zdaj sva pripešačila, še vedno nič utrujena, že čisto do slovitega **Eifflovega stolpa**.

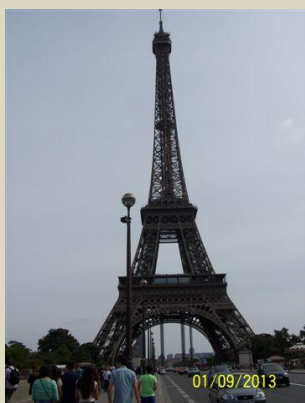
Mogočni stolp - **Tour Eiffle** je bil zgrajen za svetovno razstavo leta 1889 in je največji simbol Pariza. Visok je 320 m. Od leta 1931 ni bil nič več največja stavba na svetu. Zgradili so jo po zamisli konstruktorja Gustava Eiffla in je tako trdna, da je niti največji vetrovi ne upognejo za več kot 7 cm. Z njega se vidi celoten Pariz z okolico ter pod njim park **Jardin du Trocadero** z mogočno stavbo **Palais de Chaillot**. Stolp ima tri ploščadi. Prva je dosegljiva tudi po stopnicah, v drugi je slovita restavracija. Tretja je razgledna ploščad. Povezane so s hidravličnimi dvigali, ki drsijo po famozni železni konstrukciji. Značilna je tudi njegova nočna osvetlitev, ki je nekaj edinstvenega. **Od stolpa vse do Ecole Militaire je park Parc du Champ de Mars ali Marsovo polje**, kjer so se nekoč odvijale parade. Čez Seino na drugi strani je že prej omenjen park Trocadero in palača Chaillot z muzeji. Ob brežini **reke Seine** je le eno izmed **pristanišč za turistične ladje in ladjice**.

Dvigala proti vrhu Eiffel stolpa

Jardin du Trocadero in Palais de Chaillot

Eiffel iz parka Trocadero

Konstrukcija Eifflovega stolpa

Pod stolpom je bilo nenormalno število turistov, ki so po več kot uro in pol čakali na vstop na stolp z dvigali. Postavila sva se v vrsto, ki se je vila kot kača, a je šlo vse preveč počasi. Peš po 360 stopnicah se nama ni ljubilo več. Zadovoljila sva se s pogledi nanj in okolico, ki ponuja zares pravo pašo za atrakcije željne oči. Preko parka **Trocadero sva se po Avenue D'Iena** vrnila na **trg Charles de Gaulle**. Privoščila sva si sladoled in se po že znani železniški progi vrnila nazaj **v naš kamp ob 16. uri**. Pri odhodu iz RER postaje sva kupila za naslednji dan 4 posamezne karte po 4,10 € za obe smeri z 1x prestopom. Ugotovila sva, da nama je preostal le še konček Pariza za ogled.

Sprehod z zadovoljnim psom Enikom je bil obema dobrodošel, saj so se mi oči po večurnih pogledih le malo spočile. Po hitremu kosilu sva se po najini nenadni odločitvi ob 18.30 uri ponovno odpravila z RER vlakom do trga Charles de Gaulle, da vseeno opraviva še **drugo**, pozno popoldansko turo po Parizu. Za vožnjo sva pač še lahko uporabila veljavni dnevni karti. Dokupljene štiri karte pa so na koncu romale v najin arhiv kljub temu, da sva jih na recepciji kampa brezplačno ponudila.

Po nenadni odločitvi še drugi del Pariza v istem dnevu

Na omenjenem trgu sva prestopila na **metro modra linija za relacijo od Porte Dauphine do Nation**, ki pelje v **severni del Pariza proti Moulin Rouge, Pigalle in do Montmartra**, kjer na hribčku čaka »**pariška bela golobica**«, bazilika **Sacre Coeur**, s prelestnim brezplačnim pogledom na Pariz. Kot prava Parižana sva se hitro znašla na vlaku, metroju in četrti Monmartre. Izstopila sva **po dobrih desetih minutah na postaji Anvers**. Čez cesto sva jo takoj mahnila navzgor po trgovsko turistični uličici **Steinkerque** do same **cerkvice Sacre Coeur** (Srce Jezusovo).

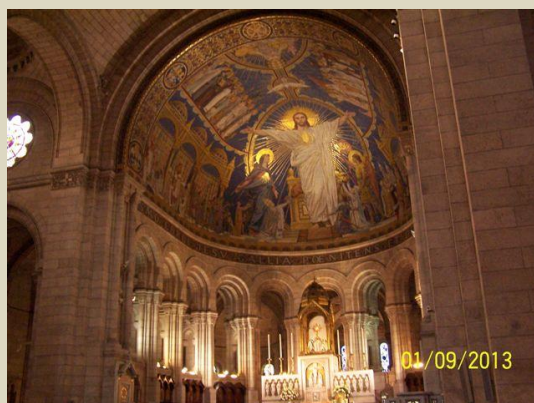
Ulica Steinkerque proti Sacre Coeur

Lepa bela golobica Sacre Coeur

Množica pred baziliko

Znameniti Kristusov mozaik v baziliki

Eden izmed prelepih pogledov na Pariz

Cerkvica, bazilika je ena najpogostejših stavb v Parizu, ki je fotografirana. Zaradi njene bele fasade jo upravičeno imenujejo bela golobica Pariza. Zgrajena je bila v spomin 58.000 francoskim vojakom, ki so izgubili življenja med francosko-pruskimi vojnami proti koncu 19.stoletja. Gradili so jo celih 46 let. Najbolj pomembne notranje značilnosti so Kristusov mozaik, oboki, bronasta vrata kupola, pročelje itd.. Do cerkvice so povzpnete po belih stopnicah ali z vzpenjačo. Razgled je proti mraku še bolj veličasten. Pariz je kot na dlani, v vsem svojem šarmu. Po ogledu sva se sprehodila po okolici bazilike, po uličicah in trgih, ki ponujajo vse za turiste. Prodajalne in stojnice so polne vsega. Ulični umetniki takega in drugačnega kova na bližnjem trgu **Place du Tertre** ponujajo turistom risanje portretov v živo na sto in en način. Tu so se v prvih korakih kalili nešteti svetovni slikarji. Tako so

slikarji kot pesniki poskrbeli za boom, razcvet umetnosti. Med njimi so bili tu tudi Picasso, Dali, Van Gogh, Renoir, Manet, Degas in drugi.

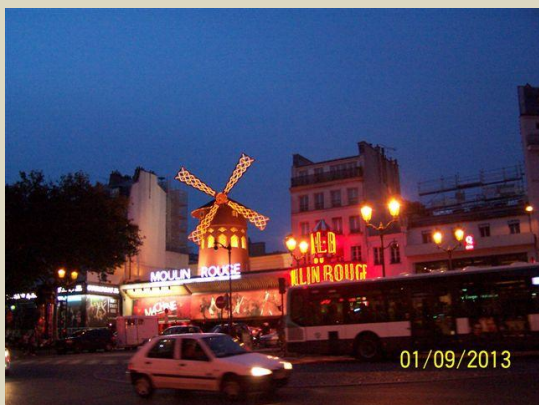

Trg - Place du Tertre je vedno živahen

Pod hribčkom, kjer stoji cerkva je znameniti **Place Pigalle**, ki v nadaljevanju zahodno proti **Place de Clichy**, v nočnem življenju ponuja tisto, o čemer mnogi sanjajo. Nočno življenje se tu popolnoma pokaže v svojem pravem pomenu. Zabave, ženske za denar, kabareti in predstave za odrasle, barčki, restavracije in vse, kar se za denar lahko ponudi. Sprehod v večernih uricah je prava paša za oči. Na **Place du Clichy** je sloviti **Moulin Rouge**. Svetlobno rdeče kolo vetrnega mlina je simbol tega znanega kabareta, ki ponuja gledalcem čudovito pozno večerno predstavo. Sam sem si imel priliko pred skoraj 40 leti ogledati podobno predstavo, v prav tako znanem pariškem kabaretu, **Folies Bergere**, v ulici Rue Richer. Tako, skoraj štiri urno predstavo ne pozabiš nikoli.

Predel Pigalle v svoji večerni podobi skriva še poseben čar

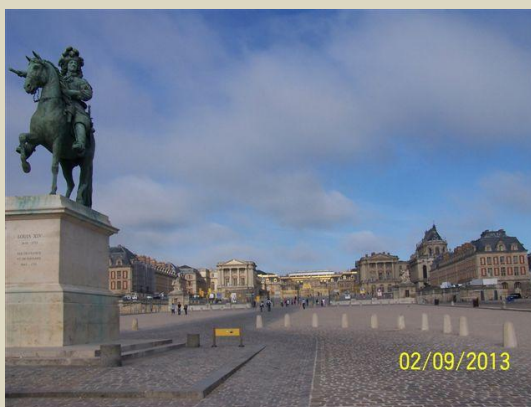

Slavni kabaret Moulin Rouge

Ura je hitro letela (bila je že 21.32) in nekaj **čez 22. uro** sva že bila zopet **v kamp**. Obveznost s psom in hop v posteljo. Jutri je nov dan in čas za napredovanje proti Normandiji in Bretaniji. Pariz se je tako za naju končal. Videla sva vse kar sva načrtovala, le **Patheona** si nisva ogledala. Nisva si ogledovala muzejev in galerij. Skratka, bila sva zadovoljna z videnim in občutenim. Na naju, posebno na mojo soprogo je naredil močan vtis, saj ga je doživela prvič. Sacre Coeur ne bo nikoli pozabila. V slabih enajstih urah (z vožnjo vred) sva ga peš prehodila in si ga ogledala. Da se tudi nemogoče.

4. dan ponedeljek 02.09.2013 Versailles, St.Noim la Breteche, Mantes, Giverny, Ruen, skupaj 234 km
Barentin, Yvetot, Fecamp, Les Loges

Iz avtokampa sva se po lokalnih cesta zapeljala do južno ležečega **Versaillsa** in parkirala na večjem P na **N 48.7983 , E 2.1294**. Parkirnina na uro preko avtomata. Za 1 uro 50 minut 3,20 €. Peš sva se odpravila do že med vožnjo videne **Versaillske palače – Chateau de Versailles**.

Pogled na ogromno Versaillsko palačo ter spomenik kralju Ludviku XIV

Delni načrt objektov Chateau de Versailles

Notre Dame Saint Louis v Versailles

Tam, pred palačo je sicer ogromno parkirišče za osebna vozila in turistične avtobuse. Za AD ni parkinga. Sam trg pred vhodom v palačo krasi velik **kip kralja Ludvika XIV na konju**, ki je lovsko kočo svojega očeta preoblikoval v največjo evropsko palačo. Sem je leta 1678 preselil ves svoj dvor in kjer je bila kraljeva palača več kot stoletje.

Versailles ponuja čudovit grad kot ogromno palačo. Obdan je s številnimi prelepimi **grajskimi parki, vrtovi in zelenicami, jezeri, vodnjaki, vodometi** (žal niso ta čas delovali), ko si jih je moja soproga tudi ogledala. Ogled vrtov je bil brezplačen. Uživala je v pogledih nanje. Ker sem tokrat vzel s seboj psa Enika, sam nisem mogel na grajske vrtove. Fotoaparat pa sem žal tudi pozabil predati soprogi. V sklopu Versaillesa so še **Chateaux de Trianon in Domaine de Marie Antoinette**. V notranjost gradu - palače nisva imela namena iti. Poleg tega je bil tudi ponedeljek, ko je bilo za obiskovalce vse zaprto, razen vrtov. Vstopnine z vodenimi ogledi v 11 jezikih so od 15 € -Versailles, 18 € - Versailles, Trianon in M.Antoinette. Pred trgom in samo kraljevo palačo so še spremljajoči objekti. V konjušnjicah imajo tudi šolo jahanja. **Vse področje spada pod Unesco kulturno dediščino.**

V Versaillesu je bila podpisana tudi znamenita Versajska pogodba med zavezniškimi silami Francije, Velike Britanije, ZDA ter poraženima Italijo in Nemčijo. Nemčija je morala demilitarizirati nekatera ozemlja, zmanjšati vojsko in prenehati trgovati z vojaško opremo, kakor tudi plača nadomestilo - odškodnino. Pogodba je bila podpisana 28. junija 1919. Kratek ogled sva opravila še do **katedrale Note Dame**, ki leži na bližnjem trgu poleg Versaillesa.

Iz Versaillesa sva preko mesta **St. Noim Breteche in Mantes** prišla na načrtovani postanek v mestece **Giverny**, 75 km zahodneje od Pariza (N 49.073878 , E 1.530053 večji P). Majhno mestece z ogromno slavno preteklostjo. Tu je živel, dobival impresije, vtise ter tudi ustvarjal **impresionistični umetnik – slikar Claude Monet**.

Ena izmed slikarskih galerij v Giverny

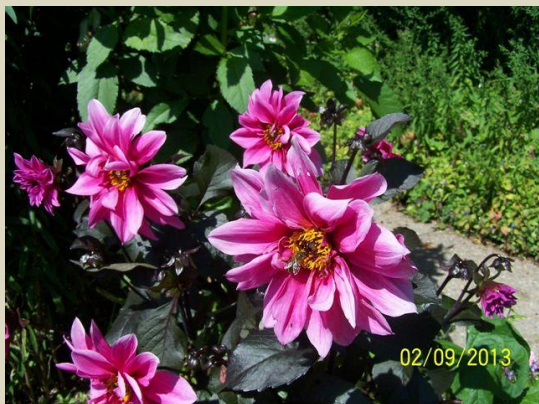
Slavni impresionist Claude Monet

Vila Claude Moneta, kjer je prebival

V veliki in lepi vili, ki je na ogled in kjer je ustvarjal in prebival slavni umetnik, žal ni dovoljeno fotografirati. Tu so na ogled njegove opremljene sobe, atelje, slikarski pribor in oprema, obleke itd.

Pred vilo je ogromen cvetlični vrt, kjer se barve cvetlic mešajo in prepletajo med seboj. Zares, čisto impresionistični cvetlični vrt. Monet je tu našel svoj navdih za ustvarjanje. Lep je tudi nižje ležeči vodni predel z jezercem in mostički in kjer rastejo številni lokvanji. Le ti so tudi bili Monetov pogosti motiv. Vstopnina je bila 8,50 € po osebi.

Dalije

Vsakega po malem, v stilu impresionizma

Vodni motivi, jezerce z lokvanji....

Bogato založena trgovina v Monetovem vrtu

V samem področju za ogled stoji tudi bogata trgovina z vsem kar je povezano z Monetom in impresionizmom. Mestece živi s turizmom. Polno je gostinske ponudbe, restavracij in ateljejev. Parkirati morate z AD na zgoraj opisanem parkirišču, ki je tako za osebna vozila, AD in avtobuse. Leži pod mestom in je le deset minut hoje oddaljen od dogajanja.

Pot naju je vodila dalje mimo **Vernona** in mesta **Rouena** (zelo zanimivo mesto mora biti). Žal sva ga le prevozila. Naslednjič ga ne bova izpustila. Celinska Normandija se je začela. Preko podobne pokrajine, kot je naša sva se pomikala preko tamkajšnjih krajev. Polja so obdelana. Veliko imajo žita, sončnic, koruze, artičok, zelja.... Sledili so si kraji: **Baretin, Croix-Mare, Yvetot, Valliquerville**, kjer sva zavila dalje proti atlantski obali, konkretnije proti **Fecamp, Goderville** in v kraj **Les Loges**, nekaj km od **Fecampa** in **Etretata**. Avtokamp **L'Auquille Creuse** na N 49.698685 , E 0.275738 , **ACSI kartica za 17 €** s takso vred.

Prispela sva torej na normandijsko obalo, ki je v zgodovini najbolj poznana kot ozemlje, kjer se je izvršila največja pomorsko-zračno desantna vojaška operacija v zgodovini vojskovanja.

Prespala sva v miru. Vreme nama je še kar naprej služilo. Toplo in sončno je bilo.

4.dan

5. dan torek 03.09.2013 Les Loges, Etretat, Cap d'Antifer, Le Havre, Honfleur, Caen, skupaj 162 km Bernieres s/Mer

Zjutraj po zajtrku sva se odpravila proti **Etretatu**, na ogled prekrasnih alabaster pečin. **Fecamp** sva izpustila, čeprav nama je bilo kasneje žal, da ga nisva obiskala. Prvotno sva ga imela tudi v planu. **Fecamp** slovi po benediktinskemu likerju in čokoladnemu muzeju. No, kar je, je. V **Etretatu** sva parkirala na **P za AD** na N 49.701533 , E 0.199684, od koder je deset minut hoje do obale za ogled pečin. Sprehodiš se skozi mestece in že si tam, od koder se vidijo prelepe pečine ob tako imenovani alabaster obali. Čudovite skalne pečine z značilno podobo, ribiško opremljena obala z vitli za vlačenje čolnov iz morja, cerkva na drugi strani na hribu in prijetno mestece, so bile delni obliž na izpušeni Fecamp.

Največkrat slikana pečina v Etretatu

Skalovje na drugi strani s cerkvico na vrhu

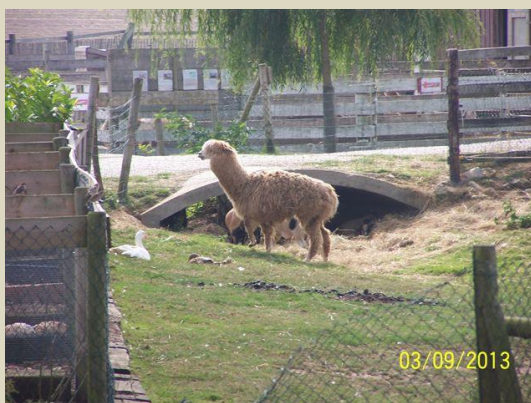
Hiša – Le Clos Arsene Lupin

Ogledala sva si tudi muzej oz. graščino slavnega tatu **Arsene Lupina** na (**N 49.7059, E 0.2071**). Parkirate lahko tudi nekje ob tej cesti. Vstopnina (odpre se ob 10.uri) je bila 7,5 € po osebi. Opremijo te s slušalkami in v izbranem jeziku te vodijo po sobah, hodnikih prostorih hiše, ki zares daje vtis, da hodiš v takratnem času. Arsene Lupin je bil izmišljen knjižni, prebrisan lik lopova, tatiča z neštetimi obrazi, ki je predvsem **Scotland Yardu** povzročil velike težave. Ni jemal revnim, niti ni puščal trupel. Avtor dogodivščin je **Maurice Leblanc**. Slavnemu, tudi izmišljenemu knjižnemu junaku **Scherloc Holmsu** je povzročil nemalo težav in osmešil angleško državno policijo. Zanimiva izkušnja. Graščina, kjer naj bi živel Arsene je bogata kulturna dediščina z unikatnimi originalnimi primerki in opremo.. Zares lahko dobite vtis, da se srečujete z njim. Kogar to zanima, priporočava ogled.

Naslednji cilj nama je bil **Cap d'Antifer**. Pripeljala sva se prav do svetilnika na **N 49.683004 , E 0.164829**. Razgled je bil lep, vreme pa tudi. Globoko pod svetilnikom je morje. Za lepši razgled je potrebno peš malce nazaj in preko žice. Pot naju je vodila dalje ob obali proti **Le Havre**. Mimogrede sva ob poti zasledila privatno farmo. oz **ZOO – La Ferme des Falaises**, ki je 300 m od ceste. Koordinate **N 49.640916, E 0.191160**. Žal se za obiskovalce odpira šele popoldan, ob 14. uri tako, da si je nisva mogla ogledati.

Svetilnik na Cap d'Antifer in pečina pod njim

La Ferme des Falaises – žal zaprta

Simpatično urejen rondo – cestno krožišče

Mimo obalnega kraja **Octeville sur Mer** sva pripeljala v pristanišče **Le Havre**, v pristanišče **Port de Plaisance** in parkirala na večjem parkirišču, tudi za AD. (N 49.492526 , E 0.096072). Čez cesto je tudi turistični urad. Peš sva se podala po pristanišču in si ogledala zelo **moderno cerkev Saint Joseph** z lepo notranjostjo. Specifičen je njen 106 m visok zvonik, ki iz notranjosti nudi prečudovite svetlobne efekte. Zapeljala sva se skozi mesto, da bi videla še **katedralo Notre Dame**, a nikjer nisva dobila prostega parkirnega mesta.

Cerkev Saint Joseph v Le Havre in njena notranjost

Pristanišče Le Havre

Mogočni most Pont de Normandie

Nadaljevala sva proti **Honfleur**. Najprej je sledil prehod preko velikega Normandijskega mostu – **Pont de Normandie**. Tu sta pravzaprav kar dva veličastna mostova. Plačala sva mostnino 6,10 €. Most je naravnost fantastičen. Kakšna mojstrovina. Prišla sva direktno v **Honfleur** in parkirala na **PZA** ob pristanišču na **N 49.419539** , **E 0.241439**. Ogledala sva si prelepo in zanimivo turistično mesto. Posebno, preko 400 let stara **lesena cerkev Sainte Catherine** je zanimiva. Ima bogato in dobro ohranjeno notranjost. Posebnost je tudi ločen, tudi lesen urni stolp, oz- zvonik poleg glavne cerkve. Samo mesto ima tudi ogromno izredno lepih starih stavb, hiš. Ogledate si lahko tudi kakšnega od muzejev. Utrip mesta je vedno živahen. Mestno marino loči od morja premični most, preko katerega poteka promet.

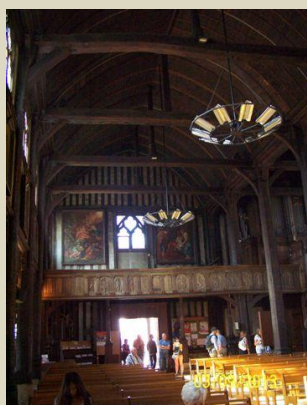
Zanimivo in vedno živahno pristaniško mesto Honfleur

Lesena cerkev Sainte Catherine

Ločen urni zvonik

Notranjost stare cerkve Sainte Catherine

Prestavila sva se v **Caen**, za katerega so se v operaciji, imenovani **Overlord**, bili boji vse do 18. julija 1944, Tam je zdaj tudi velik vojaški spominski objekt – muzej **Memorial de Caen**. Res je velik in lepo oskrbovan, z vsemi parki in okolico. Parkirala sva na tamkajšnjem **P za AD na N 49.199316 , W 0.386040. Pazi na koordinate – W !!**

Pogledala sva si le pritličje glavne stavbe z okolico. Obstoji tudi podzemno nadstropje. V tem objektu je predstavljen čas do 1945 in čas po 1945 letu. Torej celotna druga svetovna vojna, vključno seveda s poudarkom bitke za Normandijo.

Vrtijo tudi nov, letošnji dokumentarni film v 19 minutah, ki iz originalnih video in zvočnih materialov prikazuje teh Normandijskih 100 dni. Prikazuje se na 9 zaslonih v HD izvedbi pod naslovom **Les 100 jours de Normandie**. Začetki predvajanj so vsako uro dvakrat – 10 minut čez polno uro in 40 minut čez polno uro. Predvajanja v septembru se pričnejo ob 10.10 uri.

V njem vrtijo še tudi razne druge filme, v katerih so predstavljene operacije, bitke, podatki, načrti, cilji, taktike, posledice. Vse je tematsko razdeljeno.

Nisva se odločila za detajlni ogled samega preostalega spominskega muzeja.

Memorial de Caen

Pritličje muzeja v Caenu

Obležje, ki prikazuje premirje in konec bojev

Odpeljala sva proti kraju **Bernieres sur Mer**, v avtokamp **Le Havre de Bernieres**, **ACSI** kartica za **16 €** na **N 49.332259**, **W 0.428003**. kjer sva tudi prespala. Tudi ta kraj je bil tudi udeležen v bitki, v operaciji **JUNO**. V samem centru kraja, ki sva si ga tudi ogledala, so na posameznih objektih in mestih predstavljene fotografije tistega mesta ali hiše, ki je bilo udeleženo v bitki v tistem času invazije. Poškodovana je bila tudi streha tamkajšnje velike cerkve **Notre Dame de la Nativite**. Iz kampa je pet minut peš do centra in te cerkve.

Ker se je že pričelo obiskovanje tudi krajev znanih in pomembnih iz invazije za Normandijo, je prav, da na tem mestu napiševa nekaj o sami vojaški operaciji.

Strateška shema operacije OVERLORD

To je bila največja pomorsko-zračno desantna vojaška operacija v vsej zgodovini vojskovanj, imenovana **OVERLORD**. Začela se je z letalskimi napadi in desantnimi napadi zavezniških sil proti okupatorju, nemškemu tretjemu rajhu, Hitlerju in njegovim vojakom. V njej so sodelovale vojaške brigade ZDA, Velike Britanije in Kanade. Operacijo je vodil **Dwight Eisenhower**, ameriški poveljnik, ki je bil izbran, saj so Američani bili najbolj vojaško udeleženi, tako številčno, kot z opremo. Američani so delovali v tako imenovanih operacijah **UTAH in OMAHA**, Britanci s Kanadčani pa v **JUNO , GOLD in SWORD**. Nemci so pričakovali letalske in desantne napade na ozemlje bolj severno (pri Pas de Calais), ali celo v notranjosti zasedene Francije. Vsa operacija je potekala skrbno načrtovano in v strogi tajnosti. Zaradi slabega vremena je bila skoraj prestavljena, a je Eisenhower vseeno odredil začetek. Kasnejši začetek (glede na vreme in plimo) bi bil prepozen in v nepravem času. Začela se je sicer že 5. Junija 1944 tik pred polnočjo s poleti prvih letal ter z letalskimi napadi na utrjene nemške postojanke. Glavno nadaljevanje pa je sledilo v zgodnjem jutru 6. Junija 1944, ko so prispele tudi že prve ladje z vojaki in vojaško opremo. Same posamezne faze v omenjenih petih načrtovanih operacijah so potekale s spremenljivim uspehom. Ponekod hitro in brez prevelikih žrtev, ponekod pa z ogromno žrtvami. Tudi sreča je bila spremljevalka. Napad v tako slabem vremenu je Nemce presenetil, saj niso bili dovolj pripravljeni.

V operaciji **OMAHA** so sicer pripravljeni Nemci čakali vse do odprtja ladijskih vrat, skozi katere so vojaki naskočili obalo. Nemci so zavezniškim silam zato prizadejali številne žrtve. Bilo je še slabo vreme in kmalu nato še visoka plima, ki je preprečila tudi prepoznim inženircem demontažo raznih vodnih in drugih ovir. Ob obali Nastala je tudi panika med vojaki, ki je imela za posledico razbitje celotne brigade na več delov. To je vsekakor bila velika težava. Ukazi častnikov, naj z vsesplošnim napadom na vso moč napadejo nemške postojanke, je rodil sadove. Že prvi dan te operacije se je tu izkrcalo 34.000 ameriških vojakov. Mrtvih in ranjenih pa je bilo silno veliko, okoli 2500.

V operaciji **UTAH** so Američani zaradi potopljene čelne ladje (podvodna mina), po paniki pristali kak 1,5 km nižje od načrtovanega mesta. To se je pokazalo za srečno naključje, saj so tam razmeroma brez težav osvojili obalo in se podali v notranjost. Žrtev so imeli minimalno (200). Potekala je hitro in tako uspešno.

Operacija **GOLD** je bila zelo uspešna, le pri Le Hamel so bile težave, katere pa so k sreči britanski spremljajoči tanki, kateri so uspeli zlesti iz morja, tudi razrešili.

JUNO operacija je kljub raznim morskim oviram in čerem sprva potekala ugodno, a so se Nemci zatekli v posamezne kraje, mesta in hiše (npr. že omenjeni Berniers sur Mer). Vseeno so zavezniki napredovali in začela se je bitka za osvoboditev Francije.

Pri operaciji **SWORD** so škotski komandosi naleteli na že malce demoralizirano nemško vojsko, kar je bilo za napredovanje v notranjost ugodno.

V invaziji na Normandijo se je prvi dan izkrcalo 75.000 Britancev, 57.500 Američanov, kar je skupaj z vsemi padalci bilo 155.000 vojakov. Bilo je 12.000 mrtvih, ranjenih in pogrešanih zaveznikov. Na okupatorjevi strani pa je življenje izgubilo okoli 4.000 do 9.000 vojakov. Vseh cilji niso bili doseženi, saj se je operacija časovno raztegnila v avgust. Nemci so poskušali s kasnejšimi protinapadi pregnati zaveznike nazaj, a brez uspeha. Mesto Caen, ki bi moral pasti že prvi dan, je bil osvojen šele 18. junija 1944. Pri vsej operaciji Overlord pa ne smemo pozabiti francoskega uporniškega gibanja, ki je pred in med operacijo z raznimi sabotažnimi in informacijskimi dejanji izdatno pomagal zaveznikom.

JUNA – 7. kanadska brigada je osvojila to obalo

Nadaljevala sva v mesto **Arromanches Les Bains**, ki je bilo med ostalimi udeleženo pri invaziji v operaciji **GOLD**. Najprej sva parkirala nad mestom na **N 49.33935** , **W 0.61378** in si še v megli ogledovala ta predel. Zaradi slabe vidljivosti sva se premaknila v center kraja in parkirala **N 49.33900** , **W 0.62593** in se peš (cca 10 minut) podala skozi kraj do obale in glavnega trga. Na tem trgu je vse polno starih eksponatov, ki pričajo na tisti dan, imenovan tudi **D-Day**. Pontonski most, razni topovi, desantne ladje, mine, betonski bloki....Na vzpetinici na kraju mestnega trga in glavne ulice stoji še en restavriran tank. Na trgu je tudi **muzej za D-Day** imenovan **Musee du Debarquement**. Na sploh, je muzej ob tej normandijski obali veliko. Še kar naprej pa se koz sva omenila še odpirajo. Če ni muzej, karikirano rečeno v vsaki vasi, sta v njej vsaj po eno ali dve obeležji iz tistega časa. Težko je izbrati, še težje obiskati vse. Skratka, celotno mesto je en sam muzej. Tudi izložbena okna restavracij, javnih in drugih objektov so vir raznih informacij. Zanimivo, vsekakor.

Spominski objekt Arromanches Les Bains

Eden izmed ostalih betonskih blokov

Muzej – Musée du Débarquement

Stari pontonski most

Tank na vzpetini

Desantna ladja za prevoz vojakov

Malo stran od tega ozemlja, bolj v notranjost celine, leži staro mesto **Bayeux**, ki slovi po znameniti tapiseriji. Nisva si ga šla ogledat.

Odšla sva naprej proti **ameriškem vojaškemu spominskemu pokopališču pri kraju Collerville**. Še predno sva na rondoju vdela pravo smer proti pokopališču, se je na levi strani rondoja nepričakovano prikazal še en velik **nov muzej Museum OVERLORD** z nekaj tanki pred njim (**N 49.348074** , **W 0.855862**). Ta je bil **odprt šele 5. junija letos** in je nova atrakcija za ogled. Skriva preko 10.000 kosov različnih spominskih eksponatov, 35 vozil-tankov in topov, ki so vsi originalni izvedbi, kar je ta unikum v Evropi. Predstavlja novo perspektivo in pogled tistega usodnega dne in časa invazije junija leta 1944. Ne morete ga zgrešiti, saj je ta le kake 500 m predno pripeljete do P za ameriško pokopališče. V tem času je bil odprt od 9.30 do 18.00 ure za vstopnino 6,90 €.

Novi muzej – Musée OVERLORD

Šla sva do ameriškega vojaškega pokopališča in spominskega parka ter parkirala na velikem brezplačnem parkirišču na **N 49.35803** , **W 0.85034**. Lepo negovani parki, potke, trate in rastlinje. Vse je na svojem mestu. Delavci nenehno urejajo potrebno. Vidi se kapital in tudi čut do padlih.

Invazija na Normandijo 06. junija 1944

Spominski park padlim ameriškim vojakom

Vse je brezhibno urejeno

Ameriško vojaško pokopališče

Sam spominski park z osrednjo stavbo, kjer so nazorno predstavljene vse operacije in faze takratne vojne vihre, je zelo velik. Prečudovit vodni motiv pred objektom ter umetniške plastike, simbolika ameriških praporov, simetričnost linij in povezovalnih poti, brezhibnost ter nepreštevna množica belih vojaških nagrobnih križev, pričajo o žalostni usodi premnogih vojakov in o grozotah tistega časa.

Malce naprej po poti je na koncu mesta **Vierville sur Mer** še muzej na **Musee D-Day OMAHA** na koordinatah **N 49.375666**, **W 0.908076**. Majhen sicer, a izredno bogat in zanimiv. Za 5,70 € sem si ga tudi sam ogledal. V nekakšnem pločevinastemu hangerju je na enem mestu zbranega toliko arhivskim materialov, da težko verjameš, da je vse to lahko notri pod streho. Vse je nazorno in originalno predstavljeno, z obrazložitvami. Za trenutek se mi je zazdelo, da sem pozabil iz katerega dela sveta in časa sem prišel. Pred muzejem je tudi veliko večjih muzejskih kosov vojaške opreme iz tiste dobe.

Notranjost muzeja – Musee D – Day OMAHA

Podala sva se naprej na **Pointe du Hoc**, ki je tudi bil udeležen v operaciji **OMAHA**. To je rt na skalni pečini, kjer so ameriški vojaki poskušali priplezati nanj, kar jim je kasneje tudi uspelo. Parkirala sva na **N 49.392514, W 0.989895**, kjer ni višinskih ramp **1,90 m**. Veliko območje je povsod preluknjano od granatnih izstrelkov. Povsod same kotanje in ostanki nemških bunkerjev, zaklonišč in mitraljeznih gnezd. Teren je ostal tak, kot je bil po bojih. Seveda, brez spominskega obeležja tudi tu ne gre. Bunkerji so na ogled. Vse je za enkrat bilo brezplačno. Ob vstopni stavbi, kjer je info center nekaj prenavljajo in dodajajo nove spominske table vojakom, ki so osvojili ta rt **Pointe du Hoc** in bili zaslužni, da je bila osvobodjena Evropa.

Teren je vse poln posledic granat in bomb

Visoke pečine, ki so jih vojaki preplezali

Eden izmed še ohranjenih bunkerjev

Dokumentarna slika nekega bunkerja

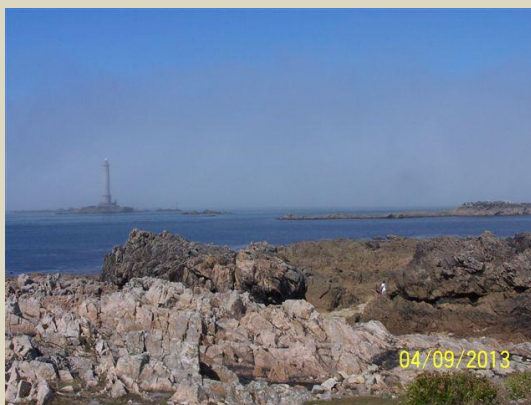
Dokumentarna slika desantnega vpada na obali

Takih spominskih obeležij in krajev tu, ob tej obali je še veliko. Ni imelo smisla obiskovati vse. Nekatere sva zato namenoma tudi izpustila.

Dovolj je bilo grozot in vojne. Podala sva se najprej do kraja **Grancamp Maisy**, ga samo preletela in nato po krajevni cesti do **Isigny sur Mer**. Od tam naprej sva tudi zaradi časovne stiske morala malo pohiteti, saj je bilo po planu še kar nekaj za obresti. Zato sva jo mahnila po hitrejši cesti. Izpustila sva **UTAH** področje. Gotovo je podobno kot vsi dosedanji obiskani kraji in mesta. Kaj novega verjetno ne bi tudi videla.

Po hitri cesti sva nadaljevala do **Carentan**, **Valognes** vse do **Cherbourga**, ki leži na koncu velikega polotoka. Zanimivo mesto, ki je bilo za invazijo načrtovano kot logistično пристanišče za vojskovanje zavezniških sil 1944 leta. Preko tega pristanišča je tekla oskrba vojakov.

Od Cherbourga sva jo mahnila na rt **Cap de la Hague**. Pri izhodu iz kraja **Aderville**, na levi strani, gradijo novo parkirišče za AD, od koder bo do Capa kar še nekaj peš hoje. Odpeljala sva še naprej po ozki cesti proti rtu. Nekaj AD je bilo sicer parkiranih desno pred samim Capom na **N 49.714224**, **W 1.934814** na zasilnih obcestnih travnih nišah. Cap je majhen zaselek, kjer je manjša restavracija, barček, zraven je malo pristanišče in še nekaj hišic. Parkirati tu, na koncu, je praktično nemogoče. Avtobus in vsi, ki zaidejo predaleč, imajo manjše obračališče. Za silo sem parkiral, z dovoljenjem lastnika, tik ob njegovi parceli, na pol pločniku (**N 49.715909**, **W 1.943809**). Nevarno, a vse se je dobro izšlo. Dobro da imava samo vana.

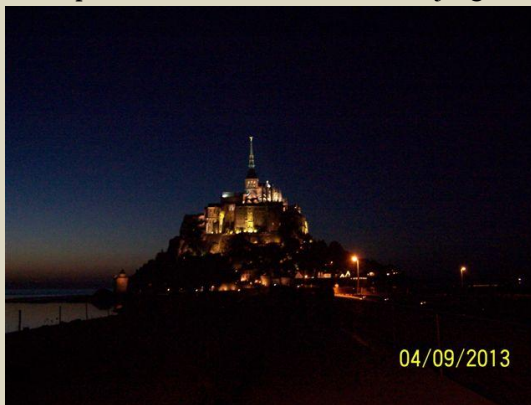

Svetilnik na Cap de la Hague v meglenem dopoldnevu inše malce pozneje

Sam Cap de la Hague je zanimiv predvsem zaradi razgleda, ki se ponuja in zaradi lepo razčlenjene morske, skalne obale. Mnogo je morskih čeri in raznih manjših »otočkov«. Krasi ga seveda velik svetilnik imenovan po njem, ki se bohota malce stran od obale na veliki čeri. Morje buta ob čeri in se peni. Lepo.

Čas naju je neusmiljeno priganjal, zato sva pohitela po najkrajši poti dalje. Vreme nama je še vedno služilo. Bilo je toplo, pretežno sončno. Dolgih hlač še kar nisem oblekel. Po stranskih cestah sva prevozila kraje **Beaumont, Vasteville, Benoitville do Barneville-Carteret**. Od tu dalje pa po lokalni magistrali skozi **La Haye du Puits, Lessay, Coutances, Graneville, Avranches, Pontorson**. Seveda, postanki med potjo so nujni. Pes zahteva svoje, moja soproga potrebuje tudi raztegovanje hrbtenice in žal tudi cigaret. Tudi sam si pretegnem noge. Ustavila sva se šele v kraju **Beauvoir**, ki je le cca. 4 km oddaljen od **Mont Saint Michel**.

Tu sva pravočasno prispela v avtokamp **Aux Pommiers**, ACSI kartica **14,44 €** s takso vred, na koordinato **N 49.596420, W 1.511701**. Po večerji sva jo peš mahnila proti **otočku in ne otočku Mont Saint Michel**, ki je druga največja francoska turistična atrakcija, takoj za Eifflovim stolpom. Hodila sva kakih 40 minut, vse dokler se je dalo. Naprej so nam prepovedovale postavljene ograje. Večer je bil prijeten in kot nalašč za sprehod. M. St. Michel je zaradi močnega plimovanja enkrat otok, drugič je del kopnega. Morje se ob 8 do 12 metrske oseeki umakne od obale tudi 10 do 15 km. Na njem je samostanska cerkev - benediktinska opatija. Pot je bila romantična in čarobni M.S. Michel je ves čas nesramežljivo ponujal čudovite poglede nanj. Večerni sprehod v mraku, oz. temi je bil sproščujoč. Fotografije so pač nastale take, kot sem jih znal ali uspel narediti. Brez stativa in boljšega fotoaparata

Mont Saint Michel ob prihodu

... in Mont Saint Michel ponoči

6. dan

7. dan četrtek 05.09.2013
skupaj 293 km

**Dol de Bretagne, Dinan, St. Malo, St. Brieuc, Paimpol,
Perros Guirec, Ploumenach, Tregastel, Trebeurden**

Iz AK v Beauvoiru sva zjutraj **zapuščala Normandijo** in se preko navidezne pokrajinske meje blizu kraja **Dol de Bretagne** znašla v **Bretaniji**. Tam sva se preusmerila v lepo srednjeveško mestece **Dinan**, kjer sva s težavo našla parkirni prostor. Kljub nedovoljenemu parkiranju na enem mestu, sva pregrešila in pustila vana ob postajališču za avtobuse. Bilo je to zelo blizu centra mesta na **N 48.452470** , **W 2.039404** . Deset minut hoje je bilo do znamenitega urnega stolpa **Tour de l'Horloge** iz 15.st.

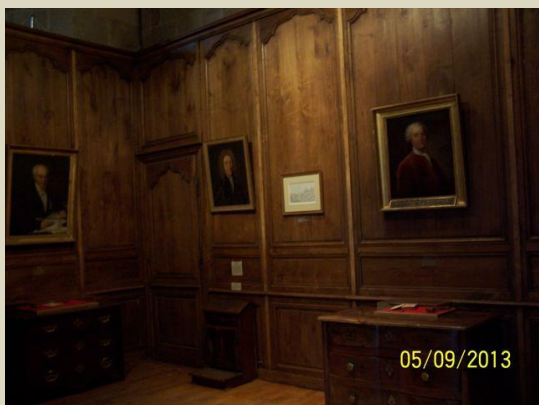

Tour de l'Horloge

Grad v Dinanu - Chateau de Dinan

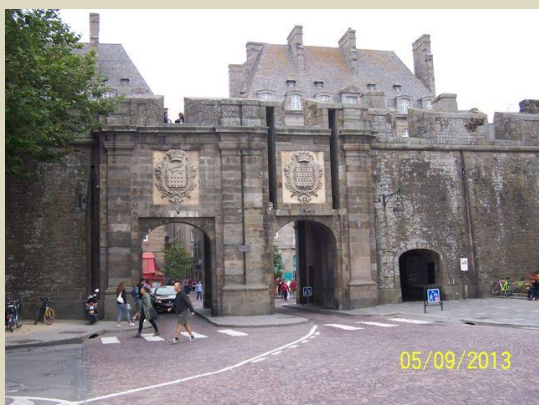
V Dinanu je tudi bazilika in gotska cerkev **Eglise St.Malo** ter prelep grad **Chateau de Dinan**, ki sva si ga temeljito ogledala. Fotografiranje je bilo za čuda dovoljeno. Vstopnina je bila 4,60 € po osebi. Sprehod po njegovi mestni tržnici je bil obvezen.

Ena izmed grajskig dvoran ter kipec bakrenega konjenika po steklom

Naslednje mesto **St.Malo** je silno prijetno in zanimivo mesto. Parkirala sva ob robu ulice, par sto metrov stran od utrdbe St. Malo, zaradi katere sva tudi prišla sem. Parkiranje je zelo problematično, saj so višinske ovire, mesta le za normalne osebne avtomobile. Ponekod so znaki za prepoved parkiranja AD. Skratka, malo sva se vozila v krogu in končno le našla majhno »luknjo« za najinega vana na ulici, ki sicer že vodi stran od utrdbe (**N 48.651788 , W 2.015179**).

Slabih deset minut hoje in že sva skozi ena izmed vrat v utrdbo, La Porte Saint Vincent prišla v notranjost ter se pričela sprehajati po starem srednjeveškem mestecu. Okoli in okoli utrdbe je namreč obrambni zid z obrambnimi stolpi. Samo mestece je izredno turistično usmerjeno. Same trgovinice, restavracije, kavarne, omletarije, slaščičarne., butiki.... Polno ljudi in nepopisen vrvež. Stara arhitektura stavb daje poseben čar in izgled mestu. Promet z majhnimi osebnimi vozili je samo z dovolilnicami – za domačine in zaposlene. Motorji in skuterji so zakon.

La Porte Saint Vincent v St. Malo

Prodajalna raznega blaga v St.Malo

Bodoči Turist Office v St. Malo

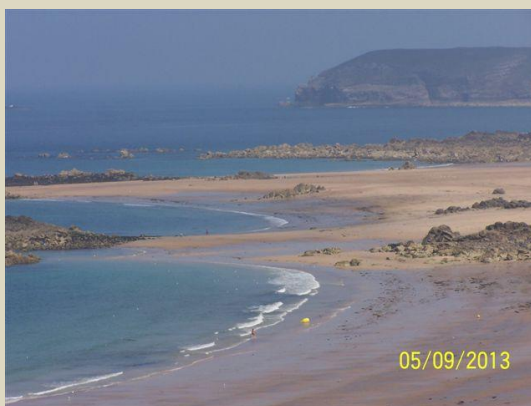

Katedrala v St. Malo

Iz St.Malo sva se zapeljala skozi **Ploubalay**, skrenila desno in pri mostu **Pont Rene Pleven**, v kraju **Notre Dame du Guildo** opazila lep zaliv v oseki. Čolni na suhem in obala, kjer se je lepo videla morska oseka. (N 48.574457, W 2.214574). Ja, začela se je znana bretonska obala imenovana **Cotes d'Armor**.

Notre Dame du Guildo

Lepa obala in plaža na Cotes d'Armor

Plaža, sama mivka

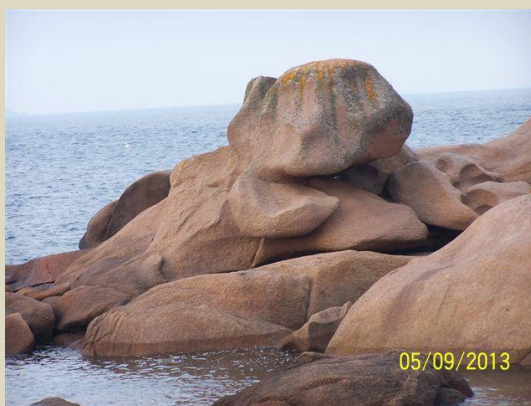
Do **Cap Frehel** nisva zapeljala. Ubrala sva jo preko **St. Brieuca** dalje ob obalni cesti v **Paimpol** – simpatična ribiška vasica ter dalje v **Treguier**, **Louannec** in **Perros Guirec**, kjer žal nisva našla prostega parkirnega mesta. Vse je bilo zabasano z pločevino. Poskušala sva dalje proti obali, a tudi neuspešno. Če je prostor, so pa višinske rampe!!

Odločila sva se, da poskusiva v kraju **Tregastel** in si ogledava granitne rdeče skale ob obali. Noro, tudi tu nikjer mesta za parkiranje. Vse je bilo polno ali pa so zopet višinske prepreke ovirale parking. Padla je ideja, da danes nehava iskati dalje in se odpraviva kar naprej v **Trebeurden**, k najinima prijateljema - Bretancema. To sva tudi storila. Sklenila sva, da bova jutri zjutraj opravila te, danes zamujene ogleda prečudovite bretanske obale, ki slovi po granitnih rdečih skalah.

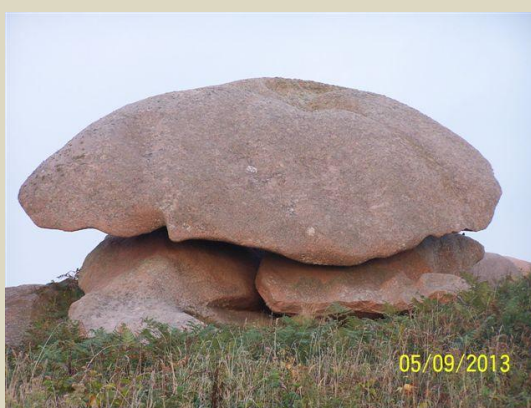
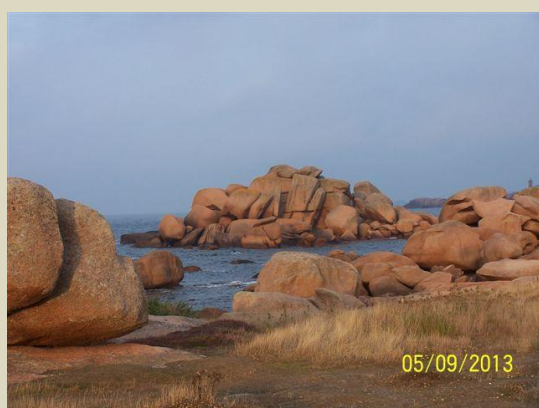
Ko sva prišla k prijateljema, smo malo poklepetali, nato pa je prišla njuna ponudba in odločitev, da naju prijatelj Yvon po imenu, še danes zvečer zapelje s svojim osebnim avtom na ogled tega področja. Dan je pri njih namreč še »pokonci«, zato smo si še ob dnevi svetlobi pregledali ves ta predel. Iz Trebeurdena smo se preko **Tregastel** obrnili severno čisto na rt, kjer smo najprej pripeljali do **Rochers de l' Aquarium marin** (N 48.832631 , W 3.512951). To je skupek velikega granitnega skalovja, kjer je tudi **kip Statua du Pere Eternel**. Zapeljali smo se še malce naprej cca 300 -400 m na veliko parkirišče (N 48.834798 , W 3.509835). Obhodili smo celoten rt narodnega parka, kjer so same take skale in obala. Zares lepo in zanimivo. Vreme nam je služilo tako, da smo imeli še lep razgled na okoliške bližnje kraje, zalivčke, otočke. Dobila sva iz prve roke res dober pogled in pravi občutek, kakšna zanimivost je to. Take ogromne granitne, večinoma okroglo-ovalne oblike skalne gmote rdeče barve, so pač značilne samo za Bretanijo, izključno na tem področju! Vse to območje spada pod specifično bretansko obalo, imenovano **Cote de Granit Rose en Bretagne**.

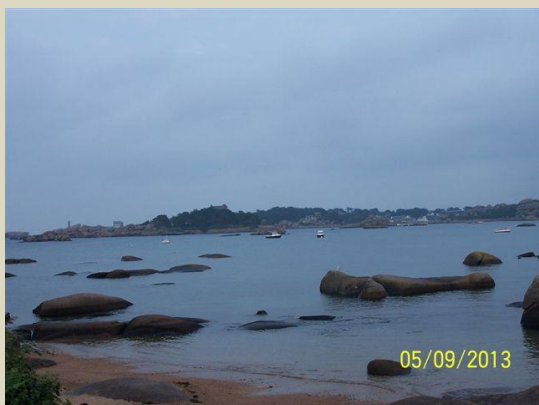
Narodni park-polotok rdečih granitnih skal

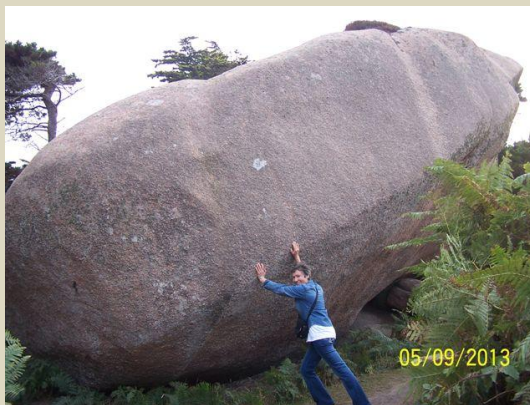
Kamnita pošast...??

Razne oblike in velikosti rdečih skal

Pogled proti Ploumanac'h

Ta bo pa težka.....

Po ogledu smo se vrnili nazaj v približno dobrih deset km oddaljeni **Trebeurden** in si večer podaljšali z večerjo v restavraciji. Od najinih gostiteljev sva se poslovila že kar zvečer, ker sva zjutraj kaj kmalu želela dalje. Prespala sva lahko kar v AD pri njih na slepi ulici. Nisva želela niti mogla ostati pri njima še na ponujenemu zajtrku in kavici, ker bi se preveč zamudila. Imela sva svoj plan, ki naju je še čakal v nadaljevanju. Že tako sva ga morala malce prirediti. Mislila sva ostati pri njima kako urico, a se je vse raztegnila na pet ur. Ni nama bilo žal. Prihranila sta nama del jutrišnje poti in skrbi glede parkiranja.

7. dan

8. dan petek 06.09.2013 Lannion, Plestin, Morlaix, St.Pol de Leon, Roscoff, Plouescat, skupaj 157 km Lesneven, Ploudaniel, Brest, Plougastel Daoulas

Iz Trebeurdena sva odpeljal že kar ob 7.45 uri in se skozi mesto **Lannion, Plestin in Morlaix** usmerila proti mestu **St.Pol de Leon** ter **Roscoff**. Vmes sva se ustavila na kakih zanimivih krajih ob obali ali celini in občudovala pokrajino. Ni kakih drugačnosti od Normandije. Tudi ta pokrajina je precej slična naši. Ceste so urejene. Prav tako tudi kmetijske površine. Posebnost je njihova arhitektura hiš, posebno

privatnih. Večina hiš ima strme strehe s kukerli ali manjšimi frčadami. Strehe skoraj nimajo napuščev. Čelne stene so po navadi brez okenskih odprtin in pozidane v špico čez rob strehe. Dimniki pozidani večinoma z zunanje strani. Stavbe so razgibano grajene in barvno usklajene. Prednjačijo temno sive-grafitne strehe in bele fasade. Vse hiše so tudi vsaj enonadstropne. Pritličnih hiš skoraj nisva videla. Res, poseben, a simpatičen stil. Zanimivo mesto **St. Pol de Leon** - parkirala sva takoj na začetku mesta na **P** na **N 48.680734** , **W 3.983257** pri pokopališču. Sprehod po starem mestu je bil užitek. Mesto se ponaša s starejšo katedralo **Cathedrale St. Pol Aurelien**, ki jo krasijo številni ornamenti in okrasni umetniški dodatki, rozete. Dvojni zvonik, mogočno pročelje in portalni vhod še poglobijo zanimanje. Stoji na trgu Place de Guebriant. Mesto ima sicer še kar nekaj drugih zanimivosti.

Katedrala St. Pol Aurelien v St. Pol de Leon

Smer proti staremu in pomembnemu pristaniškemu kraju **Roscoff** na rtu je bil najin naslednji cilj. Parkirala sva na **P** na **N 48.724355** , **W 3.985448**. Že od daleč se vidi velika **katedrala Eglise Notre Dame de Cronz-Batz** iz začetka 16. st. Katedrala nosi enako ime kot bližnji **otok Ile de Batz**. To je zares velika gotška katedrala, ki jo oznamujejo različni umetniško-gradbeni ornamenti na njej in okoli nje. Zanimivo so ponazorjeni topovi na zvoniku, ki so usmerjeni proti morju in simbolizirajo obrambo mesta. Tudi cel kup drugih umetnij je vidno. Portal in sam vhod sta lepa. Še ena zanimivost je, to je dvo-nivojski zvon, ki je nekaj posebnega. Katedrala je velika bretonska umetnija , katere začetek gradnje sega v leto 1520. Restavrirana je bila 1777 leta. Sedanje stanje katedrale od zunaj je zelo slabo. Prerašča jo mah in drugo rastlinje. Če ne bodo hitro nekaj ukrenili, bo polom. Ob cerkvi sta še dve pogrebni kapeli, prav tako zanimivi. Notranjost katedrale je pravo nasprotje njeni zunanosti glede ohranjenosti. Bogata je in lepa.

Katedrala N.D. de Croas-Batz in stari reliefni ornamenti

Nujna sanacija zunanosti Notranjost je drugačna

Akvarij v Roscoffu

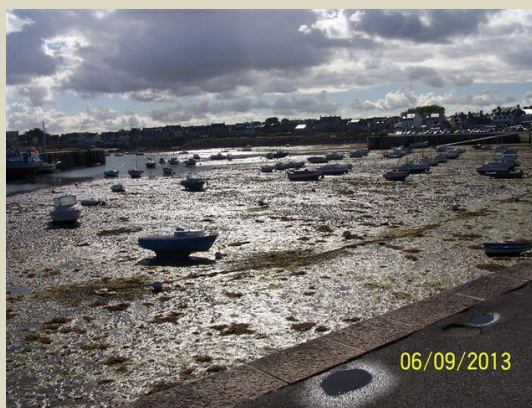

Rue Armando Rousseau-ena najstarejših ulic

Sprehod po Roscoffu je bil zanimiv. Tu, ob obali je velik **raziskovalni laboratorij, pa akvarij** (odprt 1952 leta), zraven je še **raziskovalna morska biološka postaja**, ki vsako leto privabi v raziskovalne tabore nešteto študentov oceanografije, geologije, fizike, biologije....

Most za turiste v času oseke

Pristanišče v Roscoffu

Fr. pisatelj Alexandre Dumas ...

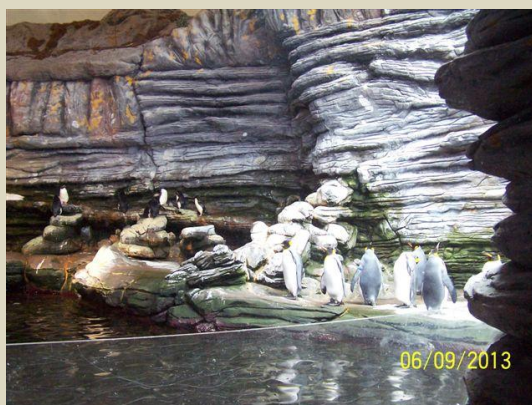
... in hiša, kjer je prebival in pisal

V mestu je hiša, v kateri je **poletje 1869** preživel **francoski pisatelj Alexandre Dumas**, avtor Treh mušketirjev, Grof Monte Christo in dr.. Umrl je leto kasneje. Tu je napisal **poglavje o čebuli – Oignon** za svojo knjigo **Veliki kuharski priročnik**, ki je bila posthumno izdana leta 1872. Dumas je slavil in ljubil ženske, bil pa je dober kuhar in je užival v jedi. Priročnik je hudomušno napisan, a je velikega pomena v kulinariki. Ta hiša, kjer je preživel zadnje poletje svojega življenja, je zato okrašena s kitami čebule. Prav tako se v mestu vsako leto prireajo sejmi in prireditve -Festival čebule. Roscoff ima veliko пристanišče in navični center. Vedno je živahno mesto, polno ljudi in turistov. Skratka, obiščite ga.

Z lepimi vtisi sva zapustila simpatični Roscoff in se preko krajev **Plouescat** in **Lesneven** zapeljala v **Brest**. Namen sva imela le ogledati velik **akvarij Oceanopolis**. Parkirala sva na prostoru za AD poleg akvarija (**N 48.38876** , **W 4.43499**). Parkiranje je bilo brezplačno. Vstopnina za **Oceanopolis** je bila 17,75 € po osebi. Nabavila sva tudi ustrezno brošuro, knjigo o akvariju za 5 €. Knjiga je opremljena z lepimi fotografijami življa v njem. Glede na to, da najine fotografije včasih uspejo, včasih ne, nama bo ta knjiga prišla prav. Akvarij je ogromen in izredno bogat z živimi organizmi, ki jih morje ponuja. Razdeljen je na več pod režimskih temperaturnih območij. Od pingvinov, mrožev, tjulnjev, morskih levov, vider, takih in drugačnih morskih psov, globokomorskih in tropskih rib, koral in drugih živali. Vse je predstavljeno v naravnem, prirejenem pristnem okolju tako, da se živali lahko počutijo kot »doma«. Zanimivo za tistega, ki pri tem uživa. Posebno je zanimivo za otroke. Celotno območje akvarija ponuja še marsikaj drugega. Tu je restavracija, par, igrišča za otroke, sprehajalne poti, specifična namenska trgovina, knjižnica, dvorane za sprejeme in predavanja, laboratoriji, agregatne postaje itd.

Reklamni pano za Oceanopolis

Raj za pingvine....

Detajli podvodnega sveta v Oceanopolisu

Morski pes.....

Tropske živopisne ribe

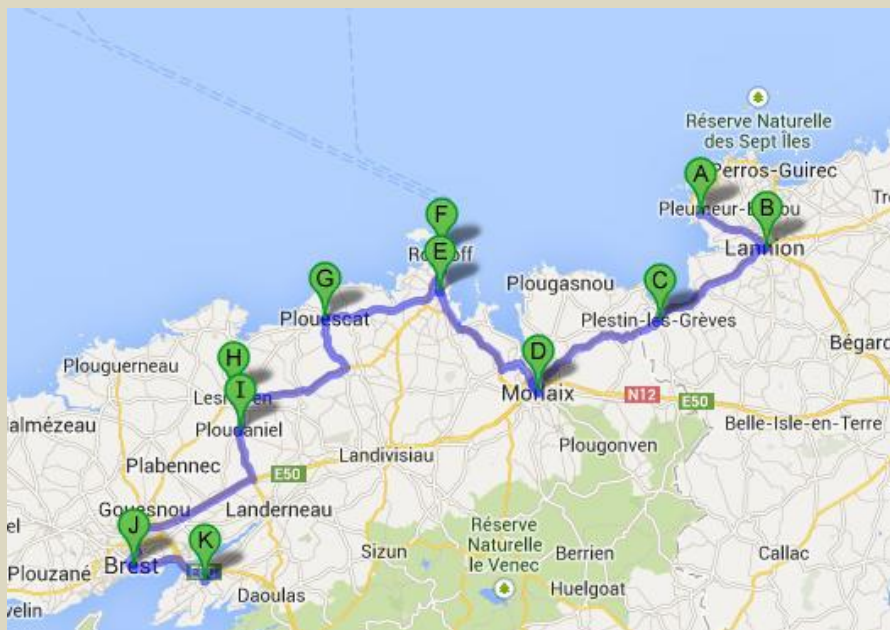

Čas je za hranjenje

La Chapelle St. Jean

Brest sva zapustila in se odpeljala do bližnjega kraja **Plougastel Daoulas**, v kamp **St. Jean**. **ACSI kartica 14,78 €** s takso vred. Koordinate **N 48.401423 , W 4.353467**. Kamp je ob obali, kjer je poleg tudi zanimiva stara **La Chapelle St. Jean** **N 48.401495 , W 4.352541**. Tu sva prespala in se zjutraj spočita pripravila za nov dan. Vreme kot naročeno. Še vedno lepo in toplo. Le noči so bile okoli 12°C.

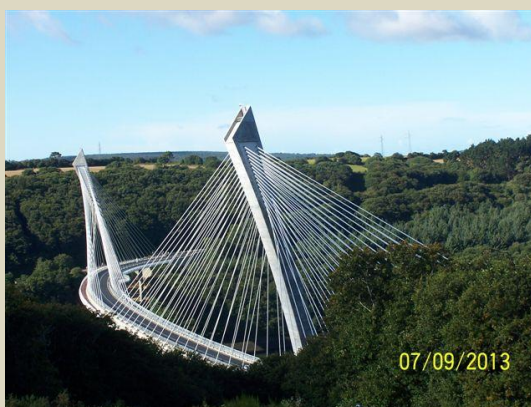
8. dan

9. dan sobota 07.09.2013 **Le Faou, Rosnoën, Crozon, Pointe de Espagnols, Camaret, Pointe de Pen-Hir, Morgat, Plonevez-Porzay, Plogonnec, Pont L'Abbe, Lesconil**
skupaj 180 km

Kot po navadi sva zjutraj kmalu odrinila iz kampa. Prva dva cilja sta nama bila bil rt **Pointe de Espagnols** ter rt **Pointe de Pen-Hir**, ki se nahajata na večjem polotoku, nasproti Bresta čez zaliv **Goulet de Brest**. Najprej sva preko kraja **Le Faou** skrenila desno na polotok in kmalu ob cesti opazila tablo, ki je vabila na razgledno točko. Odločila sva se, da jo poiščeva. To je malo višje in malce naprej od kraja **Rosnoën** na **N 48.262832**, **W 4.214041**. Lep razgled na drugo stran, kjer reka **L'Aulne** malo nižje na ravnici naredi lepo široko rečno vijugo, ki prav tu nekje pričenja delati širok deltasti izliv proti zalivu pri kraju **Landevennec**. Res lep pogled.

Lep pogled na reko L'Aulne

Pont de Terenez

Pot preko te male vzpetine naju je pripeljala čez kakih 5 km zopet na prejšnjo cesto, tik pred velikim in zares lepim mostom **Pont de Terenez** na **N 48.271639 , W 4.262812** , ki so ga postavili na novo preko prej omenjene reke. Zraven še stoji tudi stari most.

Kaj kmalu sva ob poti zagledala obvestilno tablo za cidrarno in muzej – **Ferme de Kermarzin**. **Cidre** je poznano francosko jabolčno vino, narejeno iz jabolk. Primešajo včasih tudi hruške ali breskve. Cidraren je po tej francoski pokrajini veliko. Zavila sva do nje, a se je žal odpirala šele ob 14. uri (**N48.263514 , W 4.323207**). Cidre pijača ima po posameznih državah različna imena , pa tudi vsebnost alkohola.

Žal, zaprta cidrarna in muzej....

Nadaljevala sva po polotoku proti kraju **Crozon**. Odločila sva se, da vseeno ustaviva pri cidrarni **Cidre de Roz a Vern**, v kraju **Le Launay** na **N 48.247234 , W 4.383562**, kjer sva nakupila nekaj njihovih značilnih izdelkov – vino cidre, liker, med. Lastnik pozna Slovenijo, izvažja cidre na Hrvaško.

Cidre de Roz a Vern

Pripeljala sva pred mesto **Crozon** in se najprej preusmerila desno na lokalne ceste proti **Pointe de Espagnols**. Pred večjim obalnim krajem **Roscanvel** in še prej pred krajem **Querlern** je lep zaliv s pogledom na dva otočka in v ozadju na Brest (**N 48.296925 , w 4.555043**).

Iskanje hrane, školjk v zalivih ter gojenje ostrig je pogosto

Od **Roscanvela** dalje proti **Pointe de Espagnol**, ko misliš, da se bo cesta zdaj zdaj končala, se pokaže veliko parkirišče na **N 48.339687 , W 4.537223**. Sprehod po obalnem področju odkriva bunker za bunkerjem, obrambne ploščadi in utrdbe. Ta rt je nudil čudovito strateško obrambno točko za celoten zaliv do mesta Brest. Nudi se tudi prelep pogled na drugo stran zaliva Goulet de Brest, kjer se tudi vidijo podobni obrambni položaji. V glavni utrdbi je tudi muzej, ki v tem času žal ni bil odprt. Polno pa je bilo obiskovalcev.

Pointe des Espagnols

Skica obrambne enote

Glavna utrdba z muzejem

Razgled čez zaliv na Brest

Pogled proti mestu Camaret

Ta lokalna obalna cesta ki pelje naokoli tega **Pointe de Espagnol** je lepa panoramska cesta, ki se jo splača prevoziti. Nudi prečudovite poglede na zaliv, čeri in okolico. Eden takih lepih razgledov na glavno mesto tega polotoka **Camaret** in njegov zaliv, je tudi na N **48.288772** , W **4.565890**.

Skozi **Camaret** sva prispela še na drugi cilj – **Pointe de Pen – Hir**. Takoj iz Camareta ven je veliko **polje megalitov**, kamnov ter **PZA** zraven na N **48.273985** , W **4.608814**. Tam je nad obalo čez cesto tudi, sicer v ruševinah, **vila francoskega pisatelja Saint Pol Roux**, kjer je bilo tudi vse polno obiskovalcev. Zanimivo.

Megalitsko polje pri Camaret

Megaliti

Ruševine nekdanje vile fr. pisatelja Saint Pol Roux-a

Še lepše pa se nama je ponudilo malo dalje proti omenjenemu rtu. Najprej na **N48.267571** , **W 4.615073** . Najprej v bunkerju na desni strani bogat mednarodni muzej (vstopnina) **Muzej v spomin na bitko za Atlantik**. Pred njim številna stara ladijska sidra, restavrirana v spomenike z obrazložitvami in okolje, ki spominja na tiste čase.

Muzej bitke za Atlantik

Notranjost muzeja

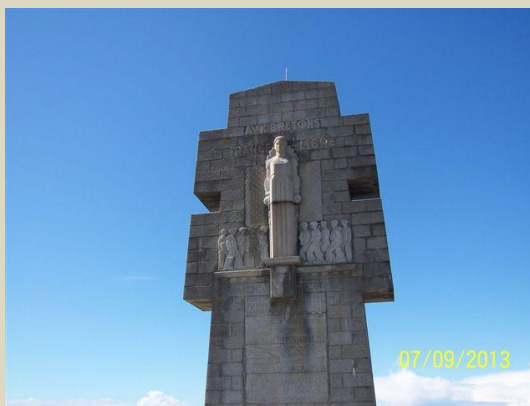
Obala pri Pointe de Pen - Hir

Prekrasni pogledi na pečine in morje pod njim. Lepo. Že od tukaj dalje se v daljavi vidi rt **Pointe de Pen – Hir** in večje parkirišče na **N 48. 258649 , W 4.621545**. Tu se je odprl, eden daleč najlepših razgledov na morje **Mer d'Iroise**. Polno skalnih previsov, pečin, valovito morje, ki se je zaletavalo v skalovje v zalivčkih.....penilo se je in v soncu, ki je sijalo dajalo še lepši pogled. Jadrnice, ki so mirno plule med morda 30 – 40 m visokimi čermi, so s svojimi belimi jadri na modri sinji morski podlagi, bile prava paša za oči. Na rtu, kot povsod drugje, je bilo ogromno turistov, ki so si zaželeli sprostitve. Na tem parkirišču, je gotovo možno tudi prespati.

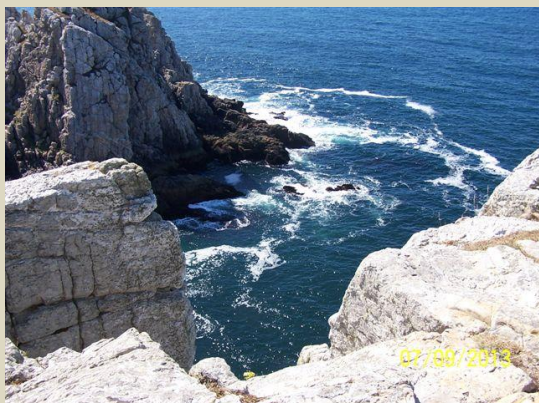
Na rtu je tudi velik **spomenik** v obliki nekakšnega križa kot spomin na bretonsko osvoboditev pri **Pointe de Pen-Hir**. Sprehod po rtu je na drugi strani ponujal spet. Drugačen pogled na vse. Lep zaliv pod njim, z zasidrano jadrnico v njem, je s svojo turkizno barvo in dolgo obrobno široko mivkasto plažo dajal prekrasno naravno kuliso. Tu, sva se zares počutila enkratno. Vse je bilo tako pozitivno naravnano, da bi najraje ostala kar tukaj. Res nama je obema »sedlo« na dušo.

Visoka obala Pointe de Pen – Hir

Spomenik na rtu Pointe de Pen – Hir

Čudoviti pogledi

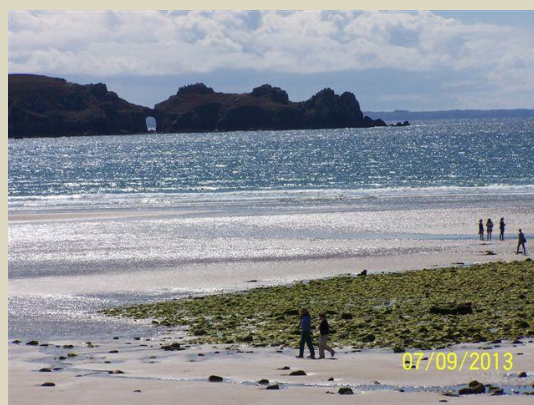

Rahel vetrič in visoke čeri ob obali

Odpiral se je nov in nov čudovit razgled na.....

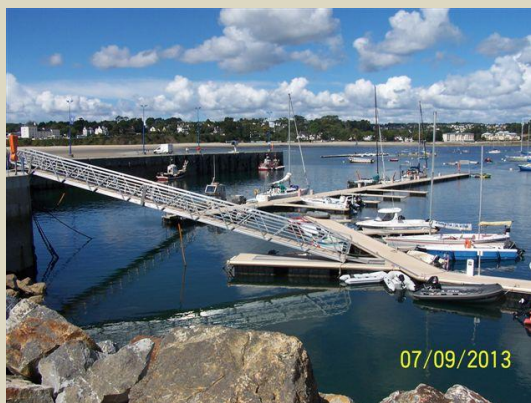
Tudi pot proti naslednjemu cilju – kraju **Morgat** je bila zanimiva in vredna ustavljanj ob poti. Lepa obala, plaže, mivka, zalivčki, oseka, školjke, ptice....turisti, domačini....

Lepa in specifična obala Bretanije

Vsega lepega mora biti enkrat žal konec. Odpeljala sva naprej v bližnji **Morgat**, kjer bi si rada ogledala podzemne obmorske jame **Grottes Marines de Morgat**. Podobne sva videla že v Grčiji letos. Parkirala sva v mestu na parkingu in PZA na **N 48.225184** , **W 4.508027** in se podala k obali v pristanišče. Kje točno naj bi bile jame nisva vedela. Informacijski center na obali je bil zaprt, zato sva dobila informacijo na informacijskem monitorju. Jame so se nahajale na drugem koncu pristanišča in surfing centra. Ko sva prišla tja, nama je zmanjkalo poti. Le skale in morje. Vprašala sva turistko, kje naj bi bile te jame in rekla je, da do njih lahko prideva le z ladjico. Ladjico in karte pa se dobi v pristanišču. Podala sva se nazaj, našla v pristanišču mesto, kjer so zares ponujali vožnje in ogleda jam.

Ogledi so vodeni s komentarjem in v točno določenih urah, ki se dnevno spreminjajo zaradi plimovanja morja. Dostop do jam ni vedno mogoč. Čudno, a tako pač imajo. Ker bi naslednji ogled bil šele čez dobro uro, sva misel nanj pozabila. Jame morajo biti gotovo lepe in zanimive.

Marina v Morgat s plavajočimi mostovi

Prodaja vstopnic za voden ogled obmorskih podzemnih jam

Čas naju je žal zopet priganjal. Vedno poskušava doseči najin dnevni plan, če je le mogoče. Prav zato se bolj rano odpravljava iz kampov in cel dan križariva naokoli. Pozabiva včasih na vse, na utrujenost, morda lakoto. Navajena sva pač tako, da sva cel dan do poznega popoldneva čim bolj delavna in aktivna. Marsikdo bo ob tem skomignil z rameni in si svoje mislil. Nič hudega, z vso pravico do lastnega mnenja. Trenutki za postanek in paša za oči nama še vedno ostanejo.....

Lepe plaže

Plaža in surfanje na mivki

Tudi v kraju Lesconil je lepa plaža...,

... ki sva jo poimenovala kar riževa plaža

Odpeljala sva dalje čez mesto **Crozon** in po bližnjici čez **Pentrez, Plonevez-Porzay, Plogonnec, Guengat, Ploneis**, čez **Pont L'Albe** ob obalo. Nastanila sva se namreč v kraju **Lesconil**, v avtokampu **Camping des Dunes**, ACSI 16 €, na **N 47.797167** , **W 4.228601**. Za nama je bil res en čudovit dan.

9. dan

10. dan nedelja 08.09.2013 Penmarch, Pointe de Penmarch, Loctudy, Pont l'Abbe, Combrit, skupaj 212 km
Benodet, Fouesnant, Beg-Meil, Concarneau, Pont Aven, Lorient, Lanester, St.Cado, Plouharnel, Quiberon, Carnac, La Trinite sur Mer

Zjutraj sva se zapeljala malce nazaj, do **Penmarcha**, da bi si ogledala **rt Pointe de Penmarch** s svetilnikom. Nič posebnega in ničesar, kar že nisva videla.

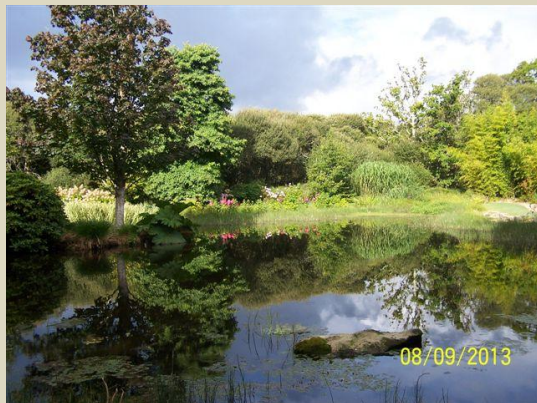
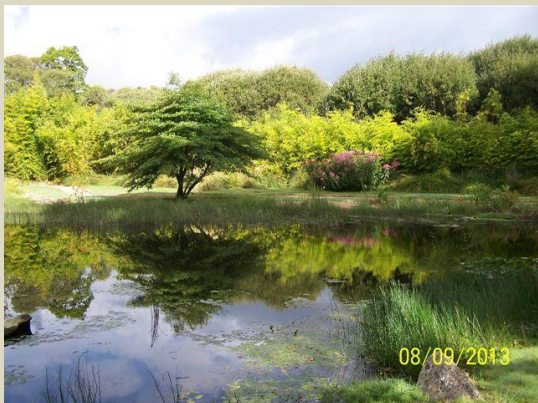

Penmarch

Vrnila sva se proti kraju **Pont L'Abbe**, se vmes ustavila v **Loctudy** (zanimivo ribiško mesto) in si v bližnjem kraju **Combrit** raje pogledala **botanični vrt Parc Botanique de Cornouaille a Combrit** in izredno bogat **muzej mineralov** tudi tam. Parkirala sva na njihovem parkirnem prostoru na **N 47,888614 , W 4.190529**. Botanični vrt je lep, posebno pa naju je očaral vodni del, kjer je čudovito jezerce s prelepimi cvetočimi detajli, lokvanji itd. Res lepo za dušo in oko. Tudi sam muzej mineralov je zanimiv. Tam najdeš praktično vse. Toliko primerkov različnih mineralov iz sveta še nisva nikoli videla.

Botanični vrt v kraju Combrit

Vodni motivi so velikokrat eno najlepših doživetij

Vrtnarija poleg Botaničnega vrta

Muzej mineralov je zelo bogat s primerki

Mimo kraja **Benodet** in **Fouesnant**, sva se zapeljala do rta **Beg Meil**, a tam ničesar novega.

Premaknila sva se dalje proti **Concarneau** in si vmes na **N 47.896531** , **W 3.943493** ogledala **naravni rezervat** v zalivu **L'Anse Saint Laurent**. Za ogled tega kraja se morate od P spustiti preko gozda, po označeni poti vse do obale. To je zaliv, kjer prebiva več vrst ptic in drugih živali. Ob oseki je bil zaliv bolj suh kot ne. Polno ptičev, pa tudi domačinov, ribičev, ki brskajo po blatu za školjkami. Sprehodite se lahko daleč naokoli. Drugače sicer ne ponuja nič posebnega.

Naravni rezervat pri kraju St. Laurent

Naslednje mesto, ki pa ga nisva želela izpustiti pa je bil **Concarneau**. AD sva parkirala na velikem **P** in **PZA** na **N 47.878897** , **W 3.920649**. Temu namenjeno parkirišče leži sicer malo stran od utrdbe, na vzpetinici. Peš sva jo mahnila (cca 15. minut) skozi mesto do pristanišča, kjer je staro srednjeveško mesto v obzidju, utrdba na otoku imenovana **Ville Close**. Uličice, kjer je turizem doma. Podobno kot v St.Malo. Imajo tudi **Muzej ribištva in pomorstva**. Sprehod v turističnem vrvežu je bil pester. Povsod se je nekaj dogajalo. Ponudba hrane, pijače, spominkov, tekstila in drugega, je bila na vsakem koraku. To mesto se splača ogledati. Mesto samo premore tudi **biološko postajo Marinarium**, pa tudi **grad Chateau de Keriolet**, malo ven iz mesta.

Pred vhodom v Ville Close – Concarneau

Del marine v Concarneau

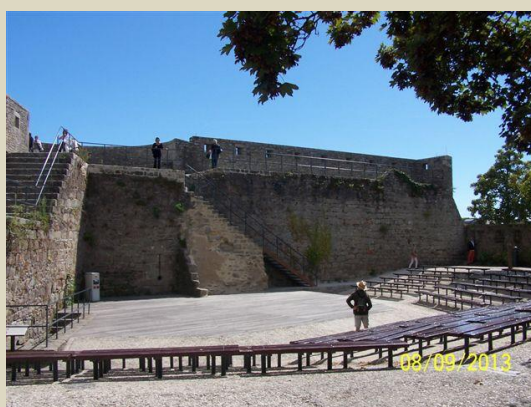
Izberite si eno...

..... ali pa se posladkajte

Sonce naju je še kar naprej razvajalo

Zunanji prireditveni prostor ob obzidju

Muzej ribištva in pomorstva v Concarneau

Lična omletarija

Po bližnjici sva prevozila kraj **Pont Aven**. Tu je umetniško ustvarjal tudi sloviti slikar **Paul Gauguin**. Mesto je bilo včasih center mlinarstva ob reki Aven. Zdaj je na ogled le še en mlin z notranjo opremo. Skozi veliko pristaniško mesto **Lorient** sva nadaljevala čez kraj **Lanester**, kjer sva se preusmerila južneje proti kraju **Quiberon**, ki leži daleč na ozkem polotoku.

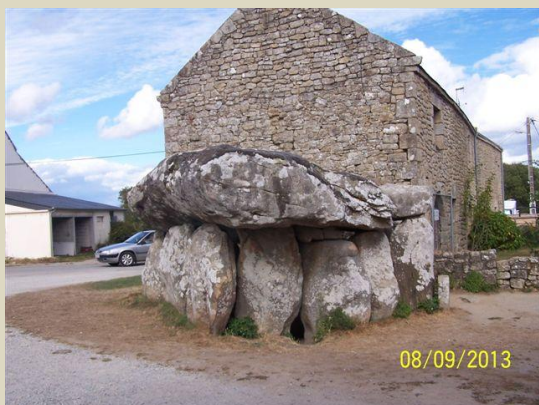
Malo pred krajem **Belz**, sva se ustavila v res zanimivem obmorskem mestecu **St. Cado** - veliko parkirišče na **N 47.683059**, **W 3.183883**. Sprehodila sva se čez ribiško mestece. Mestece živi in se venomer kaj dogaja. Tu ustvarjajo posamezni slikarski umetniki ob obali in ponujajo svoje slike. Pristanišče in obala sama dajeta čudovite poglede in pejzaže ter umetniški navdih. Staro mestece nudi tudi kar nekaj drugih zanimivosti. Preko **kamnitega mostu**, mimo **gojišča ostrig** pridete do **stare kapele iz 12. stoletja**. Mesto je včasih slovelo tudi po lovljenju tun.

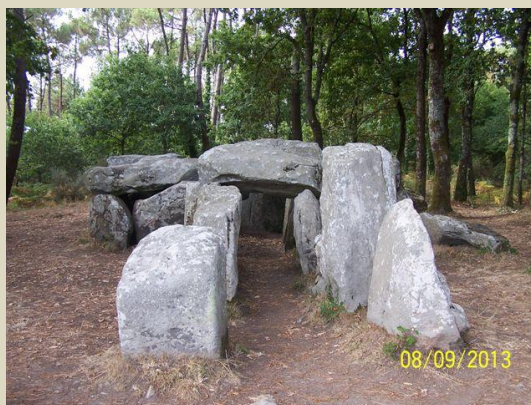
Zaliv v St. Cado...

... in umetniki na vsakem koraku

Dolmena Crucono

Dolmena Mane – Groch

Med potjo sva si na **N 47.624260 , W 3.126432** ogledala še **Dolmene du Crucuno** in še km dalje na **N 47.628386 , W 3.119778** tudi **Dolmene du Mane Groch**. Vozila sva dalje proti **Quiberonu**. Lepa cesta čez ozek prehod na polotok je ponujala prekrasne poglede na levo in na desno stran vožnje. Mivka, pa spet mivka, surfanje po mivki, kajtanje... Vreme je bilo sicer malo bolj oblačno, a suho.

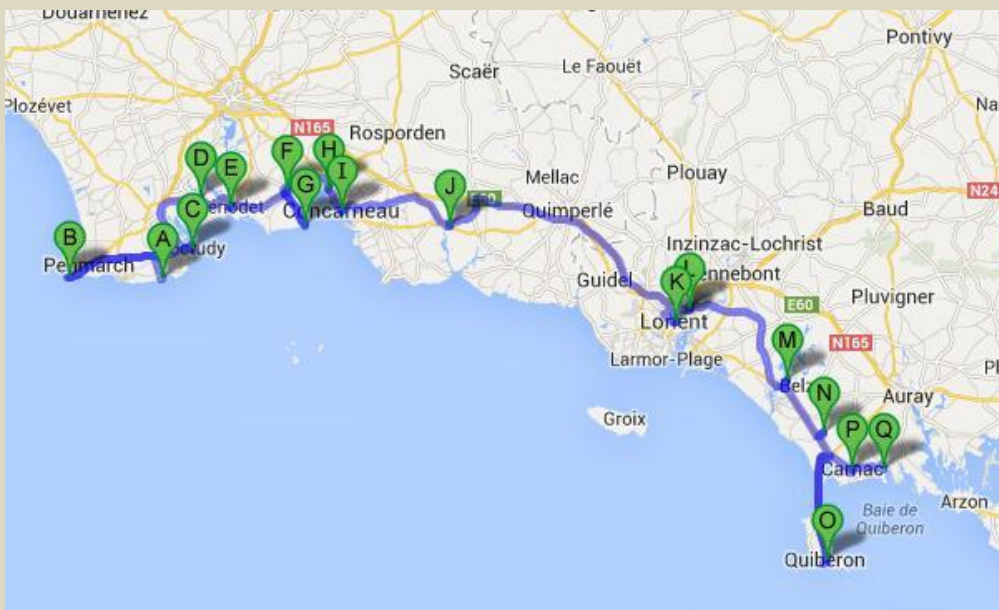
Pot proti Quiberonu

Med vožnjo sva na levi strani, kar daleč stran od ceste, opazila velik PZA z avtodomi.

Ko sva pripeljala že skoraj do **Quiberona**, se je kolona avtomobilov ustavila in obstali smo. Nasproti je tudi stala dolga kolona avtomobilov. Vse se je zabasalo, v obeh smereh. Od kod le toliko pločevine, sva se spraševala. No, kmalu nama je bilo jasno. Tam se je odvijal nek mednarodni triatlon. Policija in redarji so ročno usmerjali promet. Obupala sva in ob prvi možni varianti obrnila nazaj. Ker nisva vedela kaj nama bi Quiberon ponudil, se nisva preveč sekirala. Promet je nazaj še dolgo tekkel zelo počasi.

Ker je bilo že pozno popoldne, sva hotela namreč priti še do **Carnaca**, kjer bi v bližnjem kampu prespala. No, po daljši vožnji nazaj sva pripeljala pred kamp **Les Druides**, koordinate **ACSI N 47.580016 , W 3.056920**, a je bilo vse zaprto. Nikjer žive duše. Vzroka ne veva, niti ga nisva iskala. Poiskala sva naslednji bližnji kamp v predelu **La Trinite sur Mer** pri Carnac, avtokamp **De Kervilor** na **N 47.602121 , W 3.036501**, **ACSI 16,80 €** s takso vred, kjer sva prespala.

Obale morja okoli Carnaca so poznane kot prijetne in lepe plaže. Mesto je precej mondeno in privablja petičneže. Naslednji dan sva imela namen pogledati znamenite dolmene in megalite v bližini tega kraja, cca 4 do 5 km stran.

10. dan

11. dan ponedeljek 09.09.2013 ogled megalitskih nahajališč, Vannes, Ploërmel, Rennes, skupaj 420 km
Chateaugiron, Chateaubourg, Vitre, Le Mans, Cloyes sur le Loir

Zapeljala sva se na ogled bližnjih **megalitskih polj**, ki jih je v tej okolici nešteto. Ustavljala sva že kar ob cesti in opazovala te namensko postavljene skale, kamne. Parkirala sva večkrat in tudi na **N 47.596356 , W 3.067898**. Res veliko, več km dolgo polje samih megalitov, dolmen. Ti kamniti spomeniki imajo davna izročila starih poljedelskih skupnosti. Čeprav v okolici Carnaca, tu v Bretaniji, niso našli ostankov grobov, je znano, da so bile te postavitve kamnitih spomenikov v tej povezavi. Še danes razburjajo domišljijo in obujajo legende o tem. Morda je zaradi tega na okoli več starejših grobnic, imenovanih tumulusi...?? Ogledala sva si tudi bližnji Tumulus de Kercado– staro grobnico ob poti, ki je dobro označena.

Veliko polje kamnitih spomenikov

Stara grobnica – Tumulus de Kercado

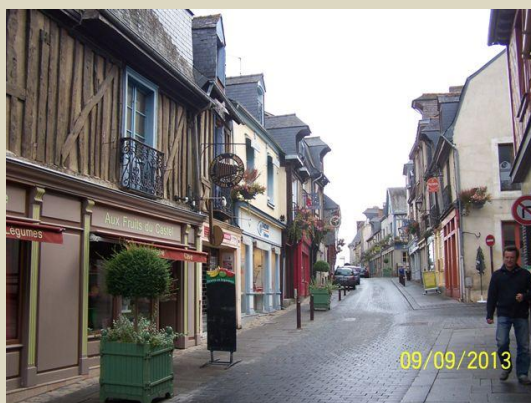

Ena izmed številnih dolmen ob poti

Ker sva imela danes po planu malo daljšo pot pred seboj, sva po ogledu udarila smer mimo **Vannes**, **Ploërmel**, **Rennes** in se med potjo raje obrnila desno in južneje do mesta **Chateaugiron**. Tu sva si od zunaj ogledala **grad** in **mesto**. Parkirala sva na parkirišču blizu gradu na N 48.049618 , W 1.501404.

Grad v Chateaugiron

Mestece Chateaugiron

Detajl na eni izmed hiš v Chateaugironu

Vrnila sva se zopet nazaj na glavno cesto in čez njo ter skozi mesto **Chateaubourg** (katedrala) nadaljevala proti zelo staremu in silno zanimivemu mestu **Vitre**.

Chateaubourg

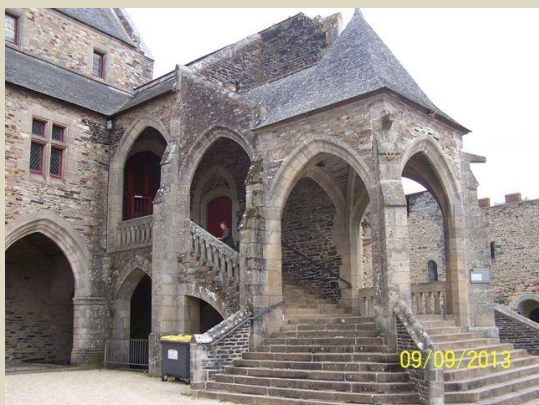
Še pred prihodom v mesto **Vitre** se vidi velik grad. Parkirala sva najinega vančka kar na parkirnem mestu za osebna vozila, praktično skoraj v centru na **N 48.12317, W 1.21558**. Drugega mesta tudi nisva iskala.

Ogled tega zelo zanimivega starega kraja Vitre ponuja pravi pogled na staro arhitekturo. Mesto je zares polno izredno starih, dobro ohranjenih mestnih stavb, hiš katerih specifična arhitektura in izgradnja ponuja pravo začudenje. Uličice so prijetne in vse polne tudi drugih zanimivosti.

Sam grad - **Chateau de Vitre** je ogromen, z velikim trgom spredaj. Ima trikotno temeljno obliko. Na trgu so informacijski panoji, fotografije in ostali dokumentarni material, ki ponazarjajo zgodovino gradu ter njegovo odkrivanje. Pri prenovi tega trga in okolice, so se pojavile številne dragocene arheološke najdbe. Grad s trgom povezuje dvizni most. Pod njim je globok in velik obrambni jarek. V notranjem, tudi ogromnem grajskem dvorišču si tudi lahko ogledate vse o zgodovini tega lepega gradu. Lepo je restavrirana zunanja absida na pročelju notranje stene dvorišča. V prostorih (dva nadstropja) je tudi poročna dvorana in drugi mestni javni prostori. Skratka, grad nudi novo obliko življenja. Mesto ima tudi veliko katedrala, galerijo, druge muzeje... Ogled tega mesta vam priporočava.

Chateau de Vitre

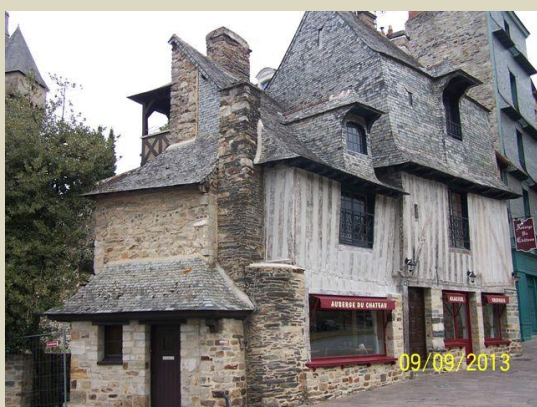
Dvoriščna stran gradu v Vitre

Še enkrat ogromen grad – levo....

....in še malce desno

Stara mestna znamenitost

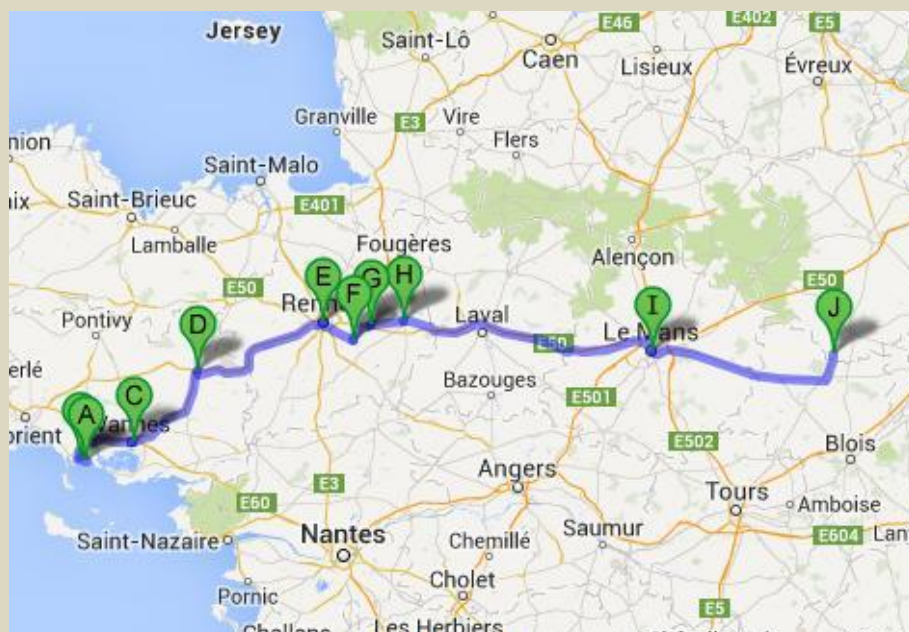

Katedrala v Vitre

Arhitektura stavb.....vsaka je drugačna in zanimiva.....

Kmalu iz mesta Vite sva prestopila bretansko mejo. Mimo mesta **Le Mans** in **St. Calais** sva po kakih 35 km zavila levo v kraj **Cloyes sur le Loir**. Ta kraj leži ob **reki Loir**, ki je eden izmed številnih pritokov velike reke **Loire**. Nastanila in prenočila sva v kampu **Park de Loisirs Le Val Fleuri**, **ACSI** kartica za 16 €.

11. dan

12. dan torek 10.09.2013 Chateaudun, Orleans, Montargis, Sens, Troyes, Geraudot , Brienne le Chateau, St. Dizier, Ligny-en Barrois, Commercy, Pont a Mousson, Atton, Nomeny, Chateau-Salins, Sarrebourg, Phalsbourg, Vilsberg

Ker naju je datum že spominjal, da bo najinega potepanje že kmalu konec, sva se po podeželju za dušo in sprostitvev podala skozi mesta **Chateaudun**, **Orleans** (tu teče velika **reka Loire-Loara**), **Montargis**, **Sens**, **Troyes**, kjer sva prečkala **reko Seine** in v kraj **Geraudot**, da si v njegovi bližini poskuša ogledati še velik **nacionalni park Park Orient**.

Tam je več jezer in tudi eno največjih umetnih jezer v Evropi, kjer se odvijajo razna večja športna vodna tekmovanja. Tu je raj za surfanje in druge vodne športe. Park s svojo velikostjo nudi zavetišča raznim ptičjim prebivalcem in drugim živalim. Poznane so gobe, mrtvaške trobente, ki so pomemben faktor za ohranjanje eko-biosistema gozdov v parku.

Ko sva prišla v središče parka do informacijskega biroja, je bilo vse prazno in zaprto. Nikjer nobenega, ki nama bi nudil kakršnokoli informacijo, kje je kaj. Le nema tabla.....,a ogromna poslovna stavba. Pregledala sva vse okoli stavbe, da bi našla koga, a zaman. Le gole informacijske table, ki so ponazarjale lokacijo Parka Orient v obširnem gozdu med jezeri. Nekje sva opazila označbo ob poti za eko muzej v naravi, a so bile označbe zelo slabe. Vozila sva nekaj časa v tisto smer, a nisva vedela ne kje je to, ne koliko km je do tam in ne kje se nahajava sama. Zemljevida tega Parka pač nisva imela. Obrnila sva nazaj in se ponovno vrnila do informacijskega centra ter naprej po cesti v neznano.

Samo tabla je ponazarjala Park Orient

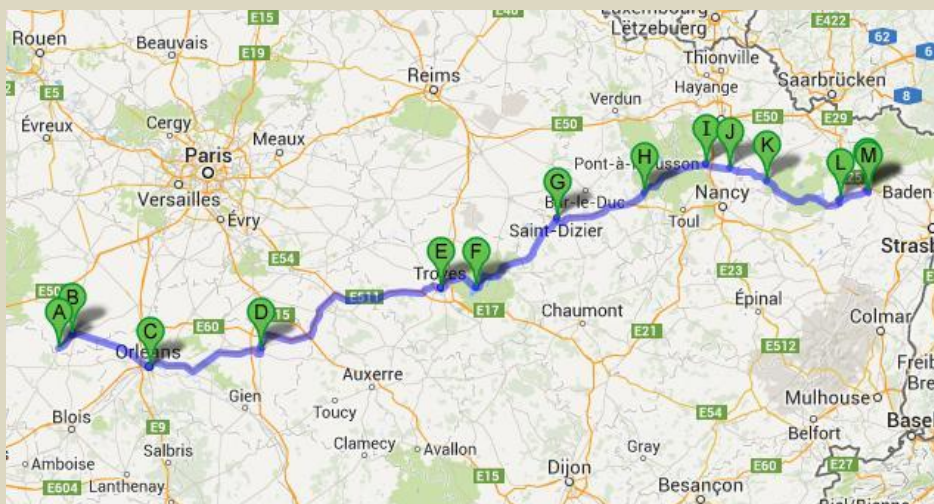
Zatavala sva na slepo do bližnjega zaselka ob jezeru **Lac de Orient** in parkirala na **PZA na N 48.255623 , E 4.341117**. Malce razočarana sva si na hitro in površno ogledala okolico ter se usmerila naprej proti kraju **Brienne le Chateau** in še severneje proti mestu **St. Dizier**. Tu sva prečkala **reko Marne**. Tukaj je tudi najdaljši kanal **Canal de la Marne au Rhin**, ki povezuje **reko Marne** od mesta **Vitry** (obiskala sva ga drugi dan najinega potovanja) preko spodaj naštetih večjih rek, pa vse do **reke Ren pri Strasbourg**. Ta kanal sva prečkala tudi še pri kraju **Ligny en Barrois**. Kanal pomeni regulatorski sistem vodnih kapacitet in tako protipoplavno ureditev in vodno tranzitno povezavo. Na sploh, je tu zelo vodnato področje. Mimo mesta **Commercy**, kjer sva šla preko **reke Meuse**, dalje čez **Pont a Mousson**, kjer sva prečkala še **reko Moselle**. To mesto leži malo nad mestom **Nancy**. Nekaj km iz mesta Pont a Mousson sva v kraju **Atton** opazila še lepo **katedralo**.

Katedrala v mestu Atton

Celotno to območje, kjer sva se ta dan vozila je vse polno jezerc in zalivov ter razlivnih področij, številnih rek in rečic. Tu so mokrišča, ki nudijo varno prebivališče in pravi raj za ptice, plazilce in druge živali.

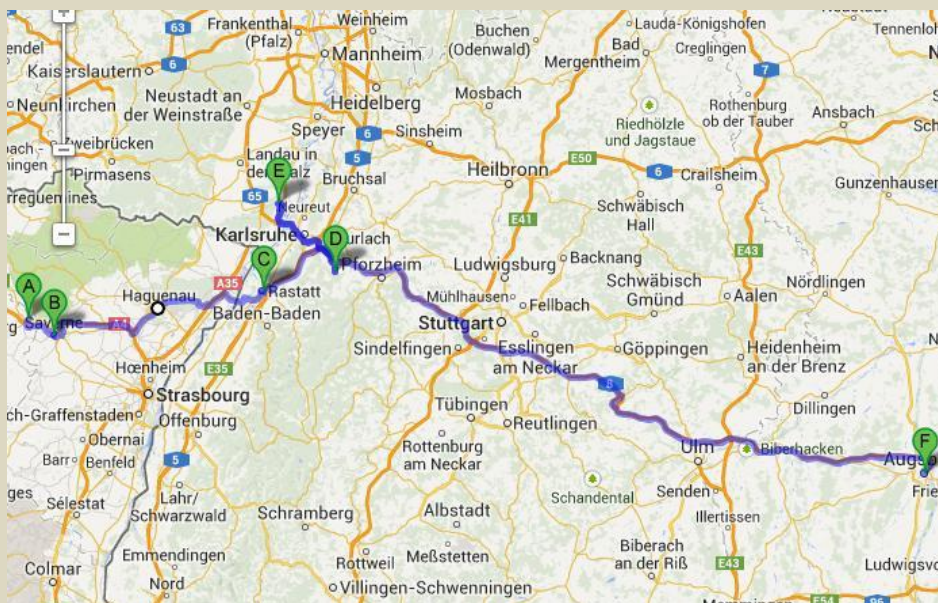
Preko krajev **Nomeny**, **Alonis sur Seile**, **Chateausalins**, **Sarrebourg**, **Phalsbourg** sva prispela v kraj **Vilsberg** in v avtokampu **Les Bouleaux**, **ACSI kartica za 12,90 €** s takso vred, tudi prenočila zadnjo noč v Franciji. Koordinate kampa so **N 48.783306**, **E 7.249499**. Proti večeru je iz oblakov, ki so se cel dan nabirali že malo porosilo. Slabše vreme je bilo že na vidiku. No, naj bo sedaj, ko se vračava.

12. dan

13. dan **sreda 11.09.2013** **Saverne, nad Strasbourgom, Dettwiller, Haguenau, čez F/D mejo, skupaj 432 km** **Rastatt, Karlsbad, Karlsruhe, Jockgrim, Stuttgart, Ulm, Augsburg**

Slabo vreme se je res že začelo. Oblačno in tu in tam kaplje dežja. Predzadnji dan je minil v vožnji vse do mesta **Karlsbad**, kjer sva se ustavila v firmi Harman / Becker Automotive systems, da bi poskušala pridobiti najnovejše navigacijske karte za najino Becker napravo ali »pepco«. Ta naslov sem imel od nakupa navigacije. Ker preko spleta nikakor nisem uspel naložiti novih kart, sva se pač odločila, da poskušava direktno, v podjetju. No, na začudenje zaposlenih na recepciji, so naju poslali severno od **Karlsruhe** v mesto **Jockgrim**. Tam naj bi bila neka firma, ki se ukvarja z Beckerjem, niso pa vedeli povedati, ali bova dobila željeno. Želja po novih kartah je bila, zato sva odšla še tja. Tam nama je prijazen gospod, ki je imel servis Becker avto radijev in navigacij podučil, da za najino, tako staro (4 leta !!) navigacijo ne moreva dobiti novih map za obstoječi software. Če želiva si morava kupiti novejšo navigacijo, ki nam jih je preko PC pokazal in svetoval. Kaj hočeva. Ničesar nisva opravila, zato sva se odpeljala po avtocesti do mesta **Augsburg**, v kamp **Bella Augusta**, ob lepemu augsburškemu jezercu. Bogato opremljen kamp, tudi z italijansko restavracijo in trgovino s kamp opremo na **N 48.412115**, **E 10.923298**. Plačala sva **17,60€** - **ACSI kartica** s takso vred. Ponoči je najprej rosilo, nato pa je pričel malo bolj padati dež. Pot proti domu, vse do druge strani **tunela Katschberg** sva vozila po slabem vremenu. Že kmalu se je zopet pokazalo sonce in dežja ni bilo več. Tako lepo je bilo vse do doma.

13. dan

14. dan četrtek 12.09.2013 Preko Münchna, Salzburga, tunela Karavanke, Kamnika domov skupaj 541 km

Vozila sva zopet po avtocestah. Pred Avstrijo sva nalepila novo avstrijsko vinjeto. Za tunel skozi karavankel sva plačala 6,50 € in na naši strani dopolnila rezervoar z nafto. Cena ob prihodu v Slovenijo je bila višja od zadnjega polnjenja pri nas 30. avgusta. Za liter nafte sva zdaj plačala že 1,406 €. (prej 1,389 €)

Domov sva se srečno in varno vrnila.

14. dan

Še kratek zaključek: Cilj, ki sva si ga zadala sva gotovo dosegla. Videla, spoznala in občutila sva veliko. Za noben km poti nama ni žal, tudi če sva ga prevozila »brez veze«. Francija je sploh ena lepših dežel. Pariz me je ponovno očaral. Moja žena je bila najbolj navdušena nad cerkvico Sacre Coeur, belo golobico nad Parizom.

Normandija s svojo bogato zgodovino nudi številne pomnike druge svetovne vojne, ki nemo pričajo o vsem, kar se je v tistem času dogajalo. No, tudi lepote pokrajine in njenih mest ne pozabljava omeniti. Bretanija očara s svojo lepoto skalnih in mivkastih obal ter lepimi mesti. Vsako ima svoj čar.

Obe pokrajini, kot sva že zapisala v začetku, sta precej podobni naši pokrajini. Kmetijska področja so velika, a večja kot pri nas. Seznam poljščin na obdelanih poljih je podoben našim. Tudi sadovnjakov je veliko, saj iz jabolk pridelujejo njihovo cidre vino. Veliko je različnih žitaric. Kar naju je najbolj presenetilo pa je, da vinogradov na tej poti skoraj nisva videla. Res je, da so znana področja vinogradov v Franciji, kot vinske dežele nekje drugje, a vseeno. Pričakovala sva jih tudi tu. Ljudje so prijazni in trudijo se, da se sporazumevaš tudi v polomljeni angleščini. Ceste so lepe in hitre. Nesreče nisva videla nobene. Šoferji v Franciji so zelo previdni in obzirni. Velika razlika od nas.

Na koncu, ko delava zaključek vse poti lahko ugotoviva, da se jo je splačalo narediti. Kljub številnim kilometrom, je bilo cilj vredno videti, občutiti in doživeti. V vsem tem sva uspela in zato sva zadovoljna. Tudi precej nenačrtovanega sva doživela, marsikaj pa gotovo, žal tudi izpustila. Nikoli se ne doseže vsega. Preveč je vsega.....

Vse skupaj sva prevozila 4901 km

Milena in Marko Otrin ter pes Enik

P.S.

Pomembno - preberite

Že sva bila doma, ko sva dobila informacijo, da nisva obiskala prečudovitih Sedmih otokov- **Les Sept Iles**, kjer je naravni rezervat ptičev. Leži nekaj morskih milj od Perros Guireca. Izredno sva bila žalostna in jezna nase.

Iz mesteca Perros Guirec, se s hitro ladjico, gliserjem lahko odpravite do otokov. Če je ugodna plima, je možen pristanek tudi na enem izmed otokov. Pozanimajte se o tem pred odhodom. Ustavite se lahko na otoku, kjer je zanimiv in lep svetilnik ter stara utrdba, obzidje. Na otok, kjer so ptiči ne morete in ne smete. Vsekakor je otočje Les Sept Iles destinacija vredna ogleda. Tu je samo na enem otoku toliko belih ptičev, galebov, da zgleda, kot bi bil sneg. Ptič ob ptiču. Res neverjetno. Na teh sedmih otokih gnezdi in živi baje tudi do sedem zelo redkih vrst ptic. Pogled na ta otok je zares neverjeten. Vozovnica stane 17,5 € po osebi ,otroci od 3 do 12 let pa 11,5€. Ogled z vožnjo traja približno dve uri. Zaradi spreminjanja oseke in plime se prej pozanimajte, kako in kaj.

Koordinate mesteca- Turist Office Perros Guirec so N 48.815518 , W 3.445404

Pomol, s katerega gre ladja do otokov Les Sept Iles N 48.818629 , W 3.4601109

V nadaljevanju prilagam tudi sedem fotografij z dovoljenjem avtorja.

Res škoda, da nisva bila tam... !!

Želiva, da to informacijo deliva z vami.